

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 2 - ÚNOR 2016 - CENA 15 Kč

- 4 Starosta města -
porevoluční bilance
- 6 Nespletem se s úpletem
- 10 Rok Karla IV.
- 11 Vzpomínkový seriál
díl: V zámeckém podzemí
- 13 Příběh o šťastném
štěňátku
- 15 Sport - úspěšný
mladý sportovec - zlatá
a bronzová medaile
- 16 Téma - emigrace
- 17 Kultura
- 19 Dobré zprávy
- 24 Kulturní přehled

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 2. únor 2016. Ročník 47.

Vychází měsíčně.

Vydává: Městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou.**Kulturní nabídka** (Panorama) 774 457 269 přes den.**Redaktorka:** Alena Mitter (Růžičková) píše články neoznačené podpisem. **Tel.:** 775 622 006.**E-mail:** alenoviny@volny.cz.**Redakční kruh:** Ing. Eva Smrčková, Marie Krejcarová, Jan Piskač
Sazba: Adam Růžička
Fotografie: Ing. Jan Pirgl

Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci, ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři. Náklad 600 výtisků.

Tiskne: Tiskárna PROTISK, s. r. o. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích, j.zn. p - 5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10.

Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme. Děkujeme za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.

Jak se stát zločincem - zn. snadno a rychle

Nemusí to být zrovna Šmejdi, aby vás svým přístupem k zákazníkovi vytáčeli do vysokých otáček. Směle se přidávají leckteré slušné firmy. Vzuňme se, bojujeme za sebe. Pro nesmělé a zakřiknuté není v Evropě místo.

Začalo to před 10 lety. Tehdy manžel koupil dceři, která úspěšně složila řidičák, malé autíčko, starou rachotinu WV Golf za 10 tisíc korun. Bylo to gesto, dcera byla potěšena, neboť vozítko mělo barvu zlaté metalízy, tedy aspoň na všech místech karoserie, která ještě nebyla okousána zubem času. S autem pak více jezdil druhorozený syn, až do té chvíle, než při výletu na rande se slečnou auto zareagovalo zlomenou nápravou. Zajímavější příběh se ale odehrával mimo vůz. Pojistili jsme auto u Kooperativy a začali za studující majitelku platit povinné ručení. Když se ovšem roční částka začala šplhat k sedmi tisícům korun, zbystřila jsem i já, matematický imbecil. Za chvíli snad budeme za pojistku platit víc, než má to auto cenu!

Poptala jsem se chytřejších, díky Bohu se kolem mě nějaké exempláře vyskytují. Řekli mi, že jsem dvojitý hlupák. Za a) se auta pojišťují na nejstaršího člena rodiny, může to být i zcela dementní prababička bez řidičského oprávnění – přesto ji pojišťovny budou pokládat za bezpečnějšího řidiče a tarif bude příznivější. A za b) mám si každoročně shlédnout nabídky jiných pojišťoven, najít příznivější nabídku a přejít k ní. Našla jsem. Pojištění za 2700 Kč - příznivý rozdíl v ceně jsem pochopila i já.

V tu chvíli jsem puze slusností, která mi už párkrát nadělala v životě potíže, ale kterou do mě rodiče kdysi neprozřetelně vložili, zavolala na Kooperativu. A zeptala se, zda by té naší staré šunce nesnížili pojistné, že jinde ho mají levnější. A představte si! Vysmáli se mi, prý takovou věc tedy neudělají. Člověk by čekal, že KOMUNIKACE se zákazníkem je u pojišťoven prioritní, a že se jim někde rozsvítí varovné světýlko: *Pozor odchází nám slušně a pravidelně platící klient, a je tak naivní, že nám dokonce říká důvod a chce se domluvit!* Neztraťme ho! Ne. Světýlko se nerozsvítilo.

Tož jsme odešli.

Avšak, již za půl roku mi šveholicím hlasem volali z Kooperativy, zda bychom u nich nechtěli uzavřít pojistku. Inu, měli náš telefon v databázi a od těch dob se párkrát s nějakou nabídkou ozvou. Marně. Nejsem typ, který se vrací k těm, kdo jednou zklamali. Týká se chlapů, ba i institucí.

To ještě ale byly zlaté slušné časy.

Od těch dob bylo přitvrzeno v potírání zákazníků. Spíše těch slušných, protože ti neslušní v tom umí chodit.

A tak když dáte výpověď dodavateli *Energie* a chcete přejít k jinému, jednoduše vám výpověď neuznají. To stejné se vám stane v pojišťovnách. Vodafone mi tvrdošíjně posílá na mail vyúčtování za telefon (v částce 0 Kč) čtyři roky poté, co jsem od nich odešla...

Nikde nedlužím, výpovědi posílám písemně a doporučené a... NIC! Výpovědi se nevyhoví. V odpovědi na otázku, co jste napsali do výpovědi tak špatně, že ji nelze uznat, se po týdnech korespondence či telefonických dotazů dozvíte buď, že místo k 27.11. jste hloupě napsali k 28. 11. protože jste si mysleli, že dodávka energie skončí den poté. Nebo že papír výpovědního dopisu nebyl správně bílý, foukal vítr, nebo byl nízký tlak, anebo že nad slovem UKONČENÍ je jim na blinkání, tak tohle slovo prostě rovnou ZAMÍTAJÍ. Protože to slovo znamená, POZOR, tihle zákazníci nám chtějí vzít roha a přestat platit. Tak to jim zatrhne. A kdyby se vzpírali platit dál, když si tedy PŘEDSTAVUJÍ, že výpovědi skutečně dali výpověď, pohrozíme jim vymáhací firmou. Oni se leknou, blbečci.

Obrana se hledá těžko. Někdy zabere hysterický výstup, jinde hrozba zveřejnění v novinách, ve velké většině nepomůže ale nic. Vyplatí se jít do dotyčné nevstřícné organizace osobně, nechat si napsanou výpověď zkontrolovat a potvrdit razítkem, že je napsána přesně tak, aby ji zavržená instituce skousla.

A tak jsem tak nějak ráda, že se momentálně nechci rozcházet s manželem. Evidentně by mi podle tohoto novodobého vzoru zacházení se stranou protivnou rozchod zamítl. A já bych ho musela zabít.

Alena Mitter

Společenská kronika

BLAHOPŘÁNÍ:

Městský úřad Hluboká nad Vltavou blahopřeje občanům, kteří v měsíci únoru 2016 oslaví významná výročí.

Hanzalová Ludmila	Hluboká	93 let
Hrubešová Růžena	Hluboká	91 let
Hallová Vlasta	Hluboká	85 let
Paclíková Marta	Hluboká	80 let
Brožová Anna	Hroznějovice	80 let
Trčka Karel	Hluboká	75 let

Do dalších let přejeme všem dobré zdraví,
spokojenost a osobní pohodu.

Narodili se	
Martinka Ondřej	Hluboká
Vítovec Pavel	Hluboká

Papoušková Jana	Hluboká
Brom Michal	Purkarec

Opustili nás

Hoďánek Jan	Hluboká
Kabele Jiří	Hluboká
Lenhardtová Regina	Hluboká
Kriegler Antonín	Hluboká
Říhová Emílie	Purkarec
Eliáš Josef	Hluboká

PODĚKOVÁNÍ

Rádi bychom touto cestou poděkovali všem, kteří se přišli naposledy rozloučit s panem Františkem Kalašem.

Děkujeme.
Rodina

Lednový sníh zkrášlil Hlubokou. Nový úřední dům. Foto: facebook města

Z rady města

▪ CVČ Poškolák požádal o navýšení dotace na pokrytí schodku na pořádání Rybářských slavností, Slavností vína a Krampus show

▪ Rada města souhlasí s umístěním sídla Český svaz včelařů z.s. v objektu města v Masarykově ul. č. p. 36

▪ Rada města souhlasí s pronájmem části relaxačně-sportovního areálu občanskému sdružení Hluboká baseball a softball club, o. s. na dobu určitou a za podobných podmínek pronajala pozemky ve sportovně relaxačním areálu TJ Sokol Hluboká.

▪ Město Hluboká odsouhlasilo zahájení prací na projektové dokumentaci směřující k získání územního rozhodnutí na rozšíření skládky TKO Munice

▪ Společnost Čevak předložila městu Hluboká variant návrhu ceny vodného a stočného na rok 2016, kdy roční paušál za vodoměr se nemění. Cena vodného a stočného s DPH na rok 2016 ve výši 77,31 Kč/m³. Zároveň rada doporučila záměr na vybudování vodovodu na Vývarku, což je poslední městská lokalita, kde není vodovod a v suchém roce 2015 byl v této lokalitě nedostatek vody ve studních.

▪ Komise pro turistiku, cestovní ruch a kulturu předložila zastupitelstvu města k posouzení návrh na účast města na vzniku destinační společnosti Českobudějovicko - Hlubocko, která by efektivně obstarávala činnost turistické oblasti v rámci Jihočeského kraje a spolupracovala na jeho rozvoji s ostatními subjekty. Zastupitelstvo bod odložilo s tím, že bod projedná nejprve rada města.

▪ Po odstoupení dlouholetého velitele jednotky SDH Hluboká nad Vltavou, pana Zdeňka Slepíčky, byl členskou schůzí zvolen nový velitel, pan Jiří Beneš z Hluboké. Dle platných právních předpisů je třeba, aby byl tento oficiálně jmenován do funkce radou města. Současně je třeba nově pověřit k podepisování jízdních příkazů jednotky SDH pana Jiřího Beneše, Vlastislava Šindeláře a Jiřího Karváňka. Jedná se o standardní postup v souladu s právními předpisy. Za dlouholetou práci pro město rada schválila věčný dar panu Zdeňkovi Slepíčkovi.

Jihočeský kraj vypsal dotační programy na rok 2016 a město podalo žádosti o tyto dotace z těchto výzev:

▪ Podpora sportu – zaměřen na rekonstrukci stávajících sportovišť či na jejich zázemí. V rámci něj by bylo možné požádat o dotaci na oplocení fotbalového hřiště s umělým povrchem. Předpokládané náklady 250 tis. Kč, dotace je ve výši 80%, požadovaná spoluúčast žadatele 20%.

▪ Podpora výstavby a modernizace autobusových zastávek a jejich vybavení – zaměřen na výstavbu a modernizaci stávajících zastávek vnitrostátní veřejné linkové dopravy. V rámci něj by bylo možné požádat o dotaci na opravu zastávek Stará Obora a Krivonoska. Předpokládané náklady cca 80 tis. Kč.

▪ Podpora cyklistiky a cyklo dopravy – cílem programu je mj. podpora pořízení stavební dokumentace. V rámci tohoto dotačního programu by bylo možno požádat o dokumentaci na cyklostezku kolem golfového hřiště. Předpokládané náklady 120 tis. Kč.

▪ Objekty kulturního dědictví – opatření je určeno na podporu zachování a obnovy objektů drobné sakrální architektury. Bylo by možné požádat o dotaci na obnovu kapličky v Jeznici. Předpokládané náklady cca 200 tis. Kč.

▪ Podpora kultury – opatření je určeno na podporu všech kulturních žánrů. Možno požádat např. o dotaci na zájezdy pěveckého sboru Závěš. Předpokládané náklady cca 120 tis. Kč.

▪ Úcta k předkům – cílem programu je umožnit realizaci malých akcí souvisejících se správou pohřebišť, tj. rekonstrukce a opravy hřbitovních zdí a mární. Bylo by možno požádat o dotaci na oprvu zdi na hřbitově v Kostelci a Purkarcí. Předpokládané náklady cca 100 tis. Kč.

▪ Tvorba krajiny a biodiversity – zaměřeno na zpracování projektů a na realizaci projektů obnovy krajinných struktur. V jeho rámci by bylo možné požádat o dotaci na revitalizaci lokality na konci městské části Kostelec – likvidace náletových křovin, kácení stromů, výsadba nových stromů. Předpokládané náklady cca 80 tis. Kč.

▪ Pan Jiří Karvánek vznesl požadavek na zvážení možnosti rozšířit pro příště vánoční výzdobu města dále po Masarykově třídě.

▪ Rada města odsouhlasila pořízení herních prvků pro dětské hřiště do obce Lišnice za 50. tis. Kč

▪ Projednán bude požadavek na nutnou opravu stávající kanalizace v obci Poněšice, který přednesl MUDr. Toušek

▪ V rámci dotačního programu Krajského úřadu byla podána žádost o dotaci na odbornou přípravu všech jednotek SDH (Hluboká, Bavorovice, Hroznějovice, Kostelec, Purkarec)

▪ Komise pro turistiku, cestovní ruch a kulturu předložila zastupitelstvu k posouzení v listopadu návrh na účast města na vzniku destinační společnosti Českobudějovicko – Hlubocko, která by efektivně obstarávala činnost turistické oblasti v rámci Jihočeského kraje a spolupracovala na jeho rozvoji s ostatními subjekty. Koncepte vznikající destinační společnosti předpokládá vznik nové turistické oblasti Českobudějovicko – Hlubocko pro území Českobudějovicko – Hlubocko – Lišovsko – Vltavotýnsko. Cílem destinační společnosti bude naplňování strategických cílů Jihočeské centrály cestovního ruchu při vícestupňovém řízení cestovního ruchu v příslušné oblasti.

MĚSTSKÝ

ÚŘAD

Porevoluční starostové města, zleva: Jiří Stráský a Tomáš Jirsa.
Foto: Archiv rodiny Stráských

Starosta města a malá bilance...

Pane starosto, Tomáši Jirso, víte, že letos to bude 25 let, kdy jste se s rodinou přistěhoval na Hlubokou? Byl to rok 1991. Co vás k tomu tehdy vedlo?

To bylo opravdu řízení osudu, prozřetelnost. Po absolvování ČVUT jsem deset let pracoval jako projektant jaderných elektráren v Energoprojektu Praha. Upřímně, moc mne to nenaplnňovalo. Na jaře roku 1990 jsem se v Praze potkal s dánským profesorem Klausem Illumem, který mne pozval na jeden semestr na dánskou universitu do Aalborgu. Profesor vedl katedru »Ekologie a energetiky« a chtěl mne obrátit od jádra k alternativním zdrojům. Ale obrátil celý můj život.

Život v Dánsku byl pro mne pozitivní šok, a když jsem přemýšlel o své budoucnosti v Čechách, věděl jsem, že nechci dál projektovat, ale podílet se na budování společnosti, kterou jsem v Dánsku viděl. Tehdy, na podzim roku 1990, na Hluboké zvolili starostou Jirku Stráského, který mi volal do Dánska, jestli bych mu nechtěl dělat tajemníka. Znali jsme se od dětství, protože jsem jezdil na každé letní prázdniny za prarodiči

na Hlubokou, č. p. 74, kde měl pradědeček Maršík a poté pan Fyrbach pekařství.

Mně se tehdy spojily ty nejkrásnější vzpomínky z dětství s možností nové práce, která mi slibovala mnohem větší pracovní naplnění, než projektování.

Vzpomínáte si také na pocity té doby?

Ano, byl to trochu šok. V pátek jsem dal výpověď na Václavském náměstí, v pondělí ráno jsem nastoupil do autobusu a vystoupil tehdy ještě u kostela na Hluboké. A Jirka Stráský mi tenkrát, první den na Hluboké, povídá: »Co děláš večer? Nic. Tak se mnou pojeděš na veřejnou schůzi do Purkarce.« A tak jsem se z kanceláře na Václavském náměstí ocitl v hospodě v Purkarcu. To byl skok, na který si stále pamatuji. Vždycky, když od té doby k Janátům přijdu, vzpomenu si na ten první večer. Ale bylo to krásné, prvních možná pět let jsem se na Hluboké stále cítil jako na prázdninách.

Na počátku roku 1991 jste tedy nastoupil na hlubockou radnici. Nejdřív jako tajemník

a letos budete 22 let starostou. Dvanáct let senátorem. Můžete nějak rozlišit jednotlivé funkce?

Starostování je mnohem zajímavější, pestřejší. Je to tvůrčí práce a něco po vás zůstává. I když všechno, co dělám, je samozřejmě práce kolektivní, vidíte za sebou konkrétní výsledky. V Senátu je práce trochu virtuální. Hlasujete, projednáváte zákony, ale jejich výsledek vidíte až za dlouhou dobu. A být opoziční senátor, kterým jsem teď, to už téměř žádné legislativní výsledky nevidíte. Zároveň vám ale senátní mandát dává velké možnosti ovlivnit řadu věcí ve volebním obvodu, pomáhat starostům, lidem, podnikatelům. Nejčastěji se jedná o překonávání byrokracie v Praze.

Pro mne to ale nebyla tak velká změna. Od roku 1994 jsem reprezentoval Českou republiku v Radě Evropy a pod hlavičkou Rady Evropy jsem procestoval téměř celý svět. Takže když jsem byl zvolen do Senátu, stal jsem se členem zahraničního výboru a svým způsobem zúročil zkušenosti z Rady Evropy, což je svým způsobem také parlament.

Jaká byla Hluboká tehdy a jaká je dnes?

Hluboká vždycky byla krásná a mám ji zapsanou v srdci jako město mých dětských prázdnin, město mého dědečka, babičky a praprarodičů, kteří leží nahoře na hřbitově s výhledem na Šumavu. Hluboká má slavnou historii a za komunismu, kdy nebylo možné soukromě podnikat, trochu spala. Všichni přece vidí ten obrovský boom, který přineslo soukromé podnikání a turistický ruch.

Je rozdíl být mladým starostou a starostou ve zralém věku s mnoha zkušenostmi?

Žádný. Jsem jen o čtvrtstoletí starší, i když jeden rozdíl zaznamenávám, který ovšem nesouvisí s mým věkem. Za tu dobu se bohužel nesmírně zkomplikovaly předpisy, administrativa a všechny procesy se staly složitějšími. Když jsme před dvaceti lety začínali stavět koupaliště, bylo z harmonogramu jasné, že musíme začít, aby se příští léto lidé mohli koupat, ale ještě jsme neměli stavební povolení. Tak jsme začali bez něj a ono stavbu doběhlo. Dneska by to bylo na zavření, ale tak to je.

Říká se, že dlouhý čas v politických funkcích přináší určitou profesní slepotu. Myslíte, že vidíte a nasloucháte stále stejně dobře?

To není úplně otázka na mne, to posuzují občané ve volbách. Já pevně doufám, že ano.

Vzpomenete si na »nejlepší« příběh vašeho starostování?

Za těch dvacet let to jsou stovky a tisíce příběhů, které mne vzaly za srdce. Povodně a jejich zvládnutí. Pomoc všem vytopeným lidem a podnikům. Jednou nám vyhořela rodina se čtyřmi dětmi ráno na Štědrý den. Otevírání cyklostezky do Purkarce, jejíž příprava a výstavba zabraly téměř deset let. Spory o splavnění Vltavy a vznik přístavu na Hluboké. Stavba mezinárodní školy. Stavba lázní, které se také připravovaly deset let. Mám radost z každého nového hřiště ve sportovním areálu.

Jednou večer, to už bude víc než dvacet let, u nás doma zazvonila jedna maminka a s pláčem mi řekla, že umírá na rakovinu a jestli bych jí mohl slíbit, že její čtyřleté dceři necháme obecní byt. Po smrti maminky jsme probourali dveře do sousedního bytu, holčička zůstala bydlet ve svém pokoji, město platilo nájemné a nová »babička« se o ni postarala, jak mohla, a po dvaceti letech jsme děvčeti byt opět přidělili. To je práce města, postarat se o svoje občany.

Mají politici kamarády?

Přátele mám a jsem za to vděčný. Mám kamarády z tenisového oddílu, z pátečního fotbalu, kluky co jezdíme na lyže a řadu dalších přátel. Na Hluboké mám dokonce několik přátel, které znám od dětství. A samozřejmě mi zůstala řada přátel z Prahy.

Jaká bude Hluboká za 25 let?

Prosperující městečko, kde se dobře žije.

Jaká bude Evropa?

To je mnohem složitější otázka. V současné době čelí Evropa kvůli migrační krizi největšímu ohrožení od druhé světové války.

Dovedete si představit, jaký by měl být váš nástupce?

Myslím, že ano. V zastupitelstvu je několik lidí, u kterých si umím představit, že by mohli naše městečko řídit dobře.

Pane starosto, máte Hlubokou rád?

Mám, je to můj domov. Je to také nejlepší místo k životu. Jednak to tak cítím a jednak je to výsledkem několika studií porovnávajících kvalitu bydlení v Čechách. Každý má rád svůj domov, natož když je tak hezký, jako Hluboká.

P. S. Milé tehdejší děti z fotografie, poznáváte se? Přijali byste nabídku aktualizace fotografie? Kontakt: alenoviny@volny.cz

Foto: Jan Pírgl

Nespletem se s úpletem!

Foto: Jan Pirgl

Bylo nebylo.

Byly časy, kdy secondhandy nebyly a konfekce nestála za moc. Byly časy, kdy české holky šily na sebe, kamarádky a děti podle časopisů pašovaných z Německa. Byly doby, kdy švadlenky byly neuvěřitelně vynalézavé v nahrazování materiálů, které se sehnat nedaly, a dokázaly nahradit nenahraditelné. Existovala Duha, která barvila, Řempe, které mnohdy příjemně překvapilo, šicí stroje po babičce a muži, kteří svým ženuskám amatérsky vyráběli nedostatkové drobnosti.

Doba se změnila. Už nemusíme tvořit to, co se nám líbí, vlastníma rukama. Můžeme si koupit, co nás napadne. I to, co by nás vlastně ani nenapadlo.

Ale přece jen. Mám ráda malé holky, slečny i ženy, které si přesto chtějí svoji módu prosazovat samy. Takové, které umí šít, vyšívát, plést, malovat na hedvábí, háčkovat, paličkovat, korálkovat. Prostě vyjádřit své estetické pocity ve finálním výrobku, který pak nosí a tím nejlépe předvádějí, jaké jsou nejen na povrchu, ale i uvnitř. A když někomu upleteme svetr, když ušijeme svému dítěti kalhotky s kapsami, vyjádříme tak svůj vkus, ale hlavně svoji lásku. A na to jsme my Češky holky šikovný a haute couture (tzn. vysoké krejčovství - tedy styl a šarm) máme v krvi!

Paní Marie Rožnovská je hlubocká šik dáma, která dělá reklamu sama sobě. Nosí slušivé modely, které sama navrhuje i šije. Ale nejen to. Její modely nejsou z látky, ale z úpletu a ten sama tvoří na italském stroji zn. IMEA.

Paní Marii jsme navštívili v přizemí Podzámčí, kde si zařídila svoji dílnu i prodejnu.

Kde to jsme?

Jsem v mojí dílně, kde vytvářím modely z úpletu. Pracuji na zakázku, moje zákaznice či kamarádky si přinesou obrázek z časopisu, nebo nakreslí a vysvětlí, co by rády. Vezmu si míry a domluvíme, jak budou šatičky vypadat. Dělam vlastně výhradně dámskou módu, i když mohu nabídnout i něco pánského, pokud je zájem.

Mám strach, že na úpletovou módu by měla být aspoň trochu slušná postava!

Musím vám říct, že mám i silnější zákaznice, a není to problém. Sluší jim to. Všem. Úplet také umí trochu zakrývat a samozřejmě záleží i na zvoleném střihu oblečení. Takže i moje hodně silné zákaznice vypadají skvěle a nemusí se za své špičky stydět. Některé zákaznice se mě z legrace ptají, jestli můj stroj na ně stačí svou šířkou úpletu. Tak tedy bez obav, stačí.

Jak to, že umíte pracovat s profesionálním strojem?

Na zakázku pletu už asi 20 let. A odbornost jsem získala ještě v národním podniku Pleas, kde jsem pracovala. Tam jsem šila konfekci z úpletu, ovládala jsem několik šicích strojů. Pak se mi jednoho dne dostal do ruky pletací stroj, na kterém jsem soukromě začala pracovat, nicméně dnes už na něm nedělám, protože byl na velmi silnou přízi.

Zamilovala jsem si stroj, na kterém pracuji dnes. Koupila jsem ho, když se rušila jedna malá fabrika na Vysočině, dělali tam dříve moc hezké kostýmky. Jela jsem si tam pro něj, přivezla si ho rozložený v krabici, a byla jsem trochu v obavách, jestli vůbec bude fungovat. Ale sehnala jsem pána, který mi ho sesadil a seřídil, a ten říkal, že je to velice dobrý stroj a že bude ještě dlouho sloužit. A on opravdu poctivě slouží a já se do práce na něm přímo zamilovala.

Musíte být tedy nejen odbornice na módu, ale i údržbářka svého stroje.

Tohle řemeslo obnáší různé znalosti. Tomu, co jehly pletacích strojů promění v látku, se neříká nitě, ale příze. To, čemu máme tendenci říkat látka, se nazývá úplet. A při zpracování se úplet neskládá, nýbrž táhne.

Na začátku veškeré textilní výroby jsou cívky s přízí. Na každé je namotáno až dvě stě kilometrů příze, podle síly vlákna. Cívky s bavlněnou přízí se dnes dovážejí převážně z Indie, dříve využívané řecké přádelny totiž během krize téměř všechny zkrachovaly. Cívky s umělými vlákny zase z Německa a jejich odbyt stoupá, jednak díky sportovním oděvům a také jemným nemačkávkým materiálům. Já používám přízi české výroby.

Zajímavostí je, že pletací stroj na přízi musí být trvale promazaný olejem. Jednou za rok musím vyndat všechny jehly a ve starém pekáči je vykoupu v benzínu, celý stroj vyčistím a pak zase všechny dám zpátky na své místo. Naliju nový olej, stroj nechám chvíli běžet na prázdko, pak upletu pár řad, aby se dobře promazal. Dřív se používal třeba olej na promazávání zbraní, ale ten dělá skvrny. Olej WD se vypere a na úpletu nezůstane stopa. Z těch prvních metrů pak šiju drobnosti, třeba oblečky na pejska nebo sáček na ramínko – třeba na kolíčky na prádelní šňůru.

Pak teprve začnu plést modely.

Mám už své dlouholeté zkušenosti, ale samozřejmě občas pozvu odborníka na elektřinu a pána, který mi stroj seřídí, nicméně už jsem si na stroj zvykla a rozumíme si. Už jsme toho spolu hodně zvládli.

Vy sama jste skvělá reklama na úplet.

Nedělám to pro reklamu, já v přízovém oblečení chodím proto, že je nesčetně miluju. Baví mě chodit v úpletu celý rok, jaro, léto, podzim, zima. Proč? Protože úpletové věci jsou praktické, příjemné na nošení, nežehli se. Večer vyperete, do rána jsou suché a můžete v nich zase běžet.

Své příze vozím ze Světlé nad Sázavou, od pana Čecha. Vytvářejí je do celého světa. Materiál kvalitní, fajnový, a vydrží i při častém nošení velice dlouho. Samozřejmě úplet je citlivý na to, pokud nosíte kabelku se zipem nebo nějakými ostrými hranami, abyste si nezatrhli pleteninu. Nicméně běžně se moje věc nosí třeba pět i víc let, aniž by na nich byla znát opotřebovanost.

Úplet pereme šetrně na ruční praní, rozložíme, necháme uschnout - i když moje zákaznice mi říkají, že s tím moc nadělám, ony že pověsí šaty na

ramínko a stejně jim uschnou bez problému, aniž by se vytáhly.

Vím, že před 20 lety nastal naprostý soumrak české textilní produkce. A to jsme byli textilní velmoc! A nejen my, i Evropa ukončila mnoho textilních tradic.

Mě to mrzelo hodně. V době, kdy jsem měla malé děti, jsem pracovala v Pleasu. Produkce byla obrovská. Nejspíš jsme výrobky téhle firmy nosili my všichni v Československu narození: trička, pyžama, noční košile, miminkovské oblečení a spoustu dalších výrobků. Před čtyřiceti lety to byl jeden z největších textilních výrobců v Československu.

A moc mi tahle práce pomohla. My zaměstnanci jsme dostávali za 100 korun velký balík úpletové bavlny. A já z toho doma našila dětem spoustu věcí, roláčky, kalhotky, trička, šatičky. Měli jsme k dispozici i dílnu, mohli si pronajmout stroj, sednout si tam a šít. Byla jsem s dětmi sama, a tak to pro mě byla opravdu účinná pomoc. Tehdy sekáče nebyly, a pokud maminky chtěly mít děti líp oblečené, musely se snažit samy. A zvládaly to dobře, nejen já jsem šila dětem všechno, oteplováčkami počínaje a šatičkami do tanečních nebo k maturitě konče.

Nenastane pomalu doba, kdy si zase začneme vážit rukodělné práce? Kdy už budeme mít plné zuby textilních šuntů z levných obchodů? I na Hluboké přibývá maminek, které se s radostí věnují ručním pracím.

Já bych si to moc přála. Jde o kvalitu, originalitu, potěšení. Říkám zákaznicím, aby si přinesly svoji představu. Už vlastní nápad na šaty má svoji sílu. Nechci dělat stejné modely – neslyším na přání: ušij mi to samé, co má Hanka. Ne, to se omluvím, promiň, my se s Hankou domluvily, je to její nápad a její šaty. Když si zákaznice navrhne model, ale dá mi volnou ruku, jaký bude mít úplet proužky, vzory, ráda dovytvořím, dotvořím a většinou ke spokojenosti budoucí majitelky.

Vy ale máte modely nejen z různobarevných přízí, některé jsou zdobené i kresbou.

Ano, to je práce mé kamarádky Libušky, posílám jí šaty na Vysočinu. Teď jsem ale objevila jednu šikovnou paní také na Hluboké, takže jsme právě ve fázi zkoušení, jak jí půjde malování na můj materiál. Krajky nepoužívám, ale mám paličkované ozdoby ze stejného přízového materiálu.

Právě ty ručně dokreslené detaily udělají ze šatů výjimečné společenské modely. Miluju šaty trochu asymetrické, mám třeba oblíbené s jedním rukávem dlouhým a na druhé straně s nahým ramenem bez rukávu. Když se to hezky sladí třeba s růží malovanou až do rukávu, máte detail, který každého upoutá a udělá z šatů originál.

Vy jste hlubocká Blanka Matragi.

Proč by ne? *směje se Marie.* S Blankou se znám. Narodila se ve Světlé nad Sázavou. Chodívaly jsme jako holky na taneční čaje. Já jsem rodačka

ze Znojma, a v Havlíčkově Brodě jsem byla na internátě. Jezdila jsem s kamarády z kapely do Josefova Dolu. Blanka tam chodila taky. Kdybychom se potkaly dneska, už by mě asi nepoznala. Tehdy si ještě barvila vlasy načerno, ale ve skutečnosti je krásně zrzavá. A šaty umí nádherně!

Ale také úpletová móda podtrhuje ženskost a nepodléhá tolik módním trendům.

To je pravda, přízová móda je nadčasová, šaty můžete kdykoli vytáhnout na světlo i po letech ve skříni. Navíc si je můžete přizpůsobovat. Podívejte se třeba na šaty s třásněmi na sukni. Třásně totiž při ženské chůzi krásně vyniknou a vlní se, ručím vám za to, že se za vámi každý otočí. Když vás omrzí, sundám vám je. Nebo si necháte udělat límec, a zase ho můžeme po čase odstranit. Pokud už máte moje šaty delší dobu, říkám, vyperte si je, usušte, přineste ke mně. Já je profouknu párou a úplet se zase ožíví a omladí. Přijďte kdykoli. Je to živý materiál, který regeneruje.

Veškeré úpravy hotových šatů dělám zadarmo. Když je chce majitelka změnit, ráda vyhovím. A do svých modelů se zamilovávám. Nejen sukýnky, svetříčky, šaty, kostýmky. Pončo strašně miluju, plédy, podívejte jak slušivé jsou šatičky se zavazováním za krkem, záda nahatá.

Dělala jste také svatební šaty?

Dělala. Byly krásné, s rolákem, svatba byla v zimě. A taky jsem je po 2 letech upravovala. Rolák jsme daly pryč, šaty zkrátily nad kolena a sloužily dál. Tyhle přízové pleteniny se ani nehnou. Snažím se dělat hezkou módu, s detailem, třeba vystřiženou slzou ve výstřihu, stojáček, kanýr, pěkně střižené pouzdrové šaty, ověňte se korály, změníte boty, výšku podpatků a budete pokaždé jiná... Jsme přece ženy, chceme se líbit. Anebo nechceme?

Mrzí mě, když vidím i tady na Hluboké, že se někdo za celý rok nevysvlékne z džinsů a bundy. Vždyť je to taková škoda! Když máme od přírody

hezke nohy, postavu, prsa, proč to nezdůraznit a neukázat? A jak jsem říkala, i nějaké kilo navíc nebo nedostatek se dá dobrým střihem schovat a vylepšit. Vždycky říkám, kdybyste se viděla, děvčata, jak by vám to slušelo! Na každou bych natáhla sukni nebo šaty. Myslím si, že nikdy není dobré rezignovat na svoji upravenost. Už pro svůj dobrý pocit.

Jak dlouho trvá, než uděláte jeden model?

Za týden ho máte hotový. Tady v dílně si vytvořím úplet, udělám lemy a sešívám k sobě. Model se pak upravuje párou, musím počítat s tím, že pára velikost trochu srazí. Ale to už mám za ty roky vyzkoušené a navíc si také trvale dělám poznámky. Každá barva příze se například srazí jinak a podobně. Rozdíl v ceně je u modelů v esku, emku, nebo elku

minimální, přidávám sto korun. Ceny finálního výrobku nejsou vysoké, nechci zdražovat, nechci, abych se příliš lišila od obchodů s konfekční módou.

Byl tady u mě jeden pán, prohlížel si moje modely navlečené na figurínách a najednou povídá: Prosim tě, ale tohle jsem v obchodech nikde neviděl! A já zajásala: To je dobře! Aspoň zákaznice půjdou ke mně.

Není zas tolik obchodů s oblečením, které ženám lichotí, kde vám je příjemně. Nejsme všechny holčičky s dětskými velikostmi, i když zrovna vy, Marie, k nim patříte, jste drobné postavy.

Většina z nás si přeje módu, která se nám přizpůsobuje, a ne diktuje. Já si zas při nákupu

v konfekci musím zkracovat rukávy a přešívat knoflíky.

Úpletové šaty se na vás samy usadí, jsou jako vaše druhá kůže. Jsou praktické, ráno si vezmete živůtek přes šaty, protože je chladno, odpoledne ho klidně zmačkáte a dáte do kabelky, protože je horko, doma vyvěsíte a druhý den můžete vzít znova. Když jim přijdete na chuť, oceníte je. Opletla jsem takhle zaměstnankyně celé zoologické zahrady na Hluboké, kde jsem pracovala a prodávala přes sezónu v hračkách.

Dočkáme se na Hluboké módní úpletové přehlídky?

Proč ne?

Dělala jsem přehlídky s děvčaty, které tvoří šperky nebo jiné dámské doplňky. Třeba na výstavišti v Budějovicích jsem měla třeba 3 přehlídky denně po tři dny. Nebo se předvedeme v nějaké vinárně nebo restauraci.

Myslím, že je dobré se do svých šatů zamilovat, prostě si jdete něco vybrat nebo se díváte na přehlídku, a najednou zjistíte, to je ono, tohle je kousek přímo pro vás. Bylo by fajn, kdyby se vrátila doba, že se děvčata na výběru a výrobě svých šatů nějak podílejí, nebo aspoň zdobí své modely samy, svojí ruční prací. Obohacuje nás to.

Proto taky dávám zbytky přízí třeba na psychiatrii, kde ruční práce funguje jako terapie, a do školek. Mám radost, když se mi pak příze vrátí v dětské práci, k Vánocům jsem dostala sněhuláčky. Je mi líto vyhazovat jako nepotřebné něco, se může ještě posloužit a přinést radost.

Tím, že žena tvoří a zdobí sebe, své děti, byt – dělá něco mnohem důležitějšího, než si myslíme. Přemýšlíme nad sebou a nad svým okolím, přináší nám to kontakt s druhými a spokojenost. Uspokojení z našeho usilování a radost z toho, že děláme něco, co se líbí, je příjemné. Nemusíme být psycholog, abychom cítili, jak moc je to důležité.

Foto: Jan Pirgl

Aktivity Svazu měst a obcí Jihočeského kraje

Naším cílem je hájit zájmy měst a obcí Jihočeského kraje. Abychom v tomto směru dosahovali úspěchů, potřebujeme mít silnou členskou základnu. Více informací o našich minulých aktivitách je uvedeno níže. Svaz oslovuje prostřednictvím starostů jednotlivé města a obce. Pokud byste chtěli k jakémukoliv bodu více informací, neváhejte nás kontaktovat.

Projekty

SMOJK byl nositelem řady projektů. Naším aktuálním projektem je pořízení domácích kompostérů pro občany členských obcí. Díky tomuto projektu dostaly obce kompostéry v hodnotě cca 19 mil. Kč za zlomek jejich ceny (90 % dotace). Každá obec si mohla říci o libovolný počet silnostěnných kompostérů z vysokohustotního polythylenu odolného mrazům až do -35 C.

Jedním z větších projektů byla i likvidace vyřazených lednic. Tento projekt přinesl do Jč. kraje, resp. ušetřil městům a obcím, 16 mil. Kč za likvidaci vyřazených lednic. (Dnes se již vyřazené ledničky předávají zdarma v rámci povinnosti zpětného odběru.) Mezi další projekty patří vzdělávání strážníků, vodohospodářů, projekt zmapování potenciálu využití biomasy jako obnovitelného zdroje energie (zpracováno na úrovni katastrálních území obcí), dále projekty z oblasti cestovního ruchu, přeshraniční spolupráce apod. Další informace k projektům jsou uvedeny na <http://www.smojk.cz/> (odkaz projekty).

Zprostředkování partnerství

Díky již navázanému a fungujícímu partnerství se všemi okolními zahraničními regiony můžeme napomoci při vyhledávání partnera právě pro Vaši obec. (Mít přeshraničního partnera je taktéž podmínka pro čerpání dotací z programů přeshraniční spolupráce.)

Administrace dotační titulů

Administrovali jsme dotační titul Obnova drobné sakrální architektury. O administraci dotačních titulů se budeme ucházet i do budoucna.

Informační servis o dotacích

Naše členy informujeme o možnostech čerpání dotací, a to nejen z hlavních operačních programů, ale i o možnostech příspěvků z nejrůznějších méně známých nadací apod. Tyto informace od nás pro jejich osvědčenou kvalitu dále přebírají další subjekty vč. firem zabývajících se dotačním servisem. Členové SMOJK mají tyto informace samozřejmě jako první. K tomu naše členy informujeme i o důležitých tématech jako např. veřejná podpora apod.

Prosazování zájmů obcí

Jedním z nejdůležitějších úkolů je prosazování zájmů obcí. Níže je stručný výčet.

- **Poplatky Telefonice O2** za vyjádření o existenci sítě na pozemcích vlastníka

Telefonika se rozhodla požadovat 500 Kč za každé vyjádření (ačkoliv měla na pozemcích obcí své sítě buď zcela zdarma, nebo za symbolický poplatek). Dále hrozilo, že něco podobného bude požadováno dalšími „síťáři“ (plyn, el. energie...). Opět jen díky jednotě měst a obcí Jihočeského kraje se nám podařilo dosáhnout zrušení tohoto poplatku a to dokonce v rekordně krátkém termínu 14 dnů.

- **Zpětný odběr elektrozařízení**

Kolektivní systémy nejprve obratně využívaly svého monopolního postavení, což se odrazilo i ve smlouvách s obcemi (vysoké sankce a mizivá odměna pro obce, prakticky žádné garance ze strany kolektivních systémů...). Pokud na takovou smlouvu obec nechtěla přistoupit, upozornily ji kolektivní systémy na to, že si tedy bude muset likvidaci vyřazeného elektrozařízení platit ze svého. Díky jednotnému postupu měst a obcí Jihočeského kraje se podařilo smlouvy změnit a obce již dostávají vyšší odměnu a ze strany kolektivních systémů jsou dány podstatně lepší garance.

- **Úprava podmínek dotačních titulů**

Zde se jednalo např. v případě MMR (Podpora technické infrastruktury) o rozšíření možných způsobů doložení vlastnického vztahu obce k pozemku, nebo v případě SFŽP zmírnění požadavků na příjemce dotace.

- **Připomínkování krajských plánů a koncepcí**

Je jich celá řada. Z poslední doby stojí za zmínku možnost navrhovat témata grantových programů do Akčního plánu Programu rozvoje Jihočeského kraje (AP PRK). Jihočeský kraj nám v této věci vychází vstříc a řadu Vašich návrhů již do AP PRK zařadil.

Zastoupení v dalších orgánech

Aby SMOJK mohl efektivně prosazovat zájmy svých členů, je zastoupen i v řadě dalších organizací. Seznam organizací vč. jmen zástupců SMOJK v nich je na www.smojk.cz odkaz „O SMOJK“ a „Zastoupení SMOJK v dalších organizacích“.

Organizace seminářů

Pořádáme semináře na aktuální témata (semináře pro kronikáře obcí, veřejné zakázky, místní poplatky...). Členové SMOJK mají účast na seminářích vždy zdarma a k tomu mohou navrhovat jejich zaměření.

Bez silné členské základny bychom těžko dosahovali zmíněných úspěchů, proto budeme rádi, pokud nám projevíte svoji přízeň i v roce 2016 a usnadníte tak dosahování našich, resp. svých cílů.

*S přáním hezkého dne Ing. Miroslav Beneš
Svaz měst a obcí Jihočeského kraje*

Poděkování městské policii

Vážený pane starosto,

na počátku listopadu letošního roku jsem při návštěvě Vašeho města svojí neopatrností ztratil batoh včetně drahého fotoaparátu a dalších osobních věcí. Ztrátu jsem následně nahlásil na služebně Vaší městské policie, a to je také důvod, proč Vám dnes píši. Díky sloužícím strážníkům policie (Pavlovi a Patrikovi Brožkovým) a jejich obětavosti a v dnešní době nevídané ochotě pomoci se věci zakrátko dostaly zpět do mých rukou.

Chtěl bych alespoň touto cestou dodatečně vyjádřit Vaším výše uvedeným zaměstnancům a celé Městské policii v Hluboké nad Vltavou srdečné poděkování a přání klidného prožití vánočních svátků.

S pozdravem

Ing. Josef Rousek, Strážov na Šumavě

Vytvoření přechodu pro chodce ke zdravotnímu středisku - probíhá diskuze o možné realizaci:

Výškový rozdíl mezi chodníkem před služebnou Policie ČR a vlastní vozovkou je cca 80 - 90 cm. Při požadovaném maximálním normovém podélném sklonu lze tento rozdíl překonat rampou o délce cca 10 m. Technicky lze řešit, ovšem za cenu odstranění min. 3 stromů a nemalých nákladů (opěrné zdi, zpevněné plochy, zábradlí, překládky vodovodu, telefonu a veřejného osvětlení, zrušení parkovacího stání...).

Problematika přechodu v těchto místech bude ještě projednána.

Pohádka

Děkuji redakční radě Hlubockého zpravodaje za uveřejnění fotografie z filmování pohádky Pyšná princezna, kde jsem devítiletá v komparzu.

Díky. Helena Žípková

Historický rok císaře Karla IV.

Letošní rok 2016 bude pro českou i zahraniční kulturní veřejnost připomenutím význačné středověké osobnosti, českého krále a římskoněmeckého císaře Karla IV. (1316-1378). Vzpomeneme 700. výročí jeho narození. Syn českého krále Jana Lucemburského a královny Elišky Přemyslovny, spatřil světlo světa 14. května 1316 v Praze, na Starém městě, pokřtěný byl přemyslovským jménem Václav. Při svých mladických studiích v Paříži získal biřmovací jméno Karel (k počtu stejnojmenného

krále Karla). Až po velké době bojů v Itálii se mladý Karel vrátil do rodných Čech. Doma i v zahraničí se díky svým zkušenostem a politické rozvaze, dostal do kandidatury na nejvyšší státnícká místa. Rok 1346 byl pro Karla senzační: 17. července zvolen Římským králem, 26. srpna získal český trůn (otec Jan zahynul v témže roce v bitvě u Kresčaku). Vrcholem bylo Karlovo zvolení říšským sněmem za Císaře římsko-německé říše a 5. dubna 1355 slavnostně korunován v Římě.

Určitě toho uslyšíme, uvidíme a přečteme v »masmediích« hodně, al my bychom si s předstihem řekli něco bližšího o Karlově vztahu k hradu Hluboká. Jak Karel IV. vzpomíná ve svém životopise, nalezl »... toto království tak zpustošené, jediný bývalý královský hrad nebyl svobodný...« Jen s obtížemi vykupoval majetky zpět do královské komory.

Jedním z důležitých byl hrad Hluboká (tehdy Froburg – vladařův hrad), založený asi roku 1262 králem Přemyslem Otakarem II.

Císař Karel nařídil, že hrad do budoucna nesmí být nikomu zastaven, v případě vážné nutnosti, tedy jen na 6 let!

Uvidíme dále, kdo a jak dlouho byli hlubockými zástavními pány:

Zanedlouho, už v roce 1356 Karel porušil svůj zákaz a v hradě Froburg hospodařil Vilém z Landštejna, 1380 opět Hlubokou vyplatil král Václav IV. 1420-1421 král Zikmund, stále sužován nedostatkem peněz, dal Hlubokou do zástavy několika pánům, ale 1453 zemský správce Jiří z Poděbrad Hlubokou vyplatil. 1471 se tohoto hradu zmocnil násilím rytíř Roubík, 1476 zde Lev z Rožmitálu. 1489 Hlubokou vykoupil ze zástavy král Vladislav II. Jagellonský, ale již za rok ji zastavil rodu pánů z Pernštejna, za jehož vlády hlubocké panství rozkvetlo stavbami rybníků (např. Bezdreva, Munického, sázení vinic, pivovar, založení Staré obory). Až v roce 1561 vykoupila Hlubokou královská komora, aby jí rok na to král Ferdinand I., prodal za vysokou částku 115 tisíc kop (!) jáchymovských tolarů jáchymovci z Hradce. Do dědického držení!

Tím zanikl u hlubockého hradu zákaz jeho královské nezczitelnosti.

František Kvapil

Vzpomínky na Hlubokou

Předvěta: Leckdo mi možná bude mít za zlé, že vzpomínám na Hlubokou nad Vltavou v období padesátých a šedesátých let, tedy na období hluboké totality, jenomže jiné dětství, v jiné době a jinde jsem neměl, takže nic naplat, moje vzpomínky na Hlubokou jsou zkrátka totalitní.

V zámeckém podzemí

Kterého kluka by nelákalo zámecké podzemí. Lákalo samozřejmě i mě, lákalo nás všechny. A protože spleť chodeb pod zámek skutečně existovala, také jsme do ní opakovaně pronikali. Kdy to začalo, už si nedokážu vzpomenout. Naše výpravy se čas od času opakovaly, měnili se společníci, měnily se party a do zámeckého podzemí se podíval asi každý hlubocký kluk.

První výpravy kolem zámku se odehrávaly ještě v době, kdy jsem já, ani mí vrstevníci do chodeb nechodili, protože jsme byli malí a kam se půjde a co se bude dělat, to určovali starší hoši. Nejčastěji jsme chodili pod starými hradbami, anebo po jejich hořejšku a nacházeli jsme poklopy, dvířka a otvory, do kterých jsme plánovali vlézt. A skutečně. Jak šel čas, vlezli jsme postupně do všech děr, do kterých se vůbec dalo vlézt až na jednu, která se nacházela na horním ochozu Šteklu. Štekl, dříve Stockl, nebo snad Stöckl, byl pro nás také nadmíru zajímavým objektem, protože v letech padesátých a šedesátých se tu běžně bydlelo a bydleli tu i někteří naši spolužáci, kteří nám občas ukázali temná zákoutí, strašidelné vrzající schody a tajemné pudy. Naše přítomnost ve Štecklu nebyla nijak podezřelá a my jsme tam popravdě řečeno, taky nikdy nic neprovedli. Hlavní budova byla přivrácena k městu a naproti ní na protilehlé straně nádvoří byl vějíř podlouhlých nízkých staveb, které byly původně údajně postaveny jako psinec, za nás sloužily jako sklípky a skladiště harampádí, někdo tam také měl slepice. Uprostřed nádvoří býval poklop, který nás sice lákal, ale právě proto, že byl tak na ráně, nedal se prozkoumat. Později jsme se k němu dostali zdola. Ve Štecklu, jak mě záhy poučil můj děda, bydlívala kdysi pakáž. Pakáž bylo sice slovo francouzského původu, ale veskrze hanlivé, označující panské služebnictvo. My jsme výraz pakáž znali jako název rozjívěné a nebezpečné hordy dětí, kterou bylo radno zavčas vykázat z míst, kde se objevila. Takže jsme často bývali pakáž, případně verbež, mírnější to odrůda pakáže.

Do Štecklu jsme chodili ze zámeckého parku, odkud vedla cesta k zadní bráně, anebo pěšina, kterou se dalo vejít na horní ochoz nad někdejší psinec, který byl také skrz živý plot a roští přístupný od Rezíku. Na tomto ochozu se nacházel vstup do hluboké studny, na jejíž dno jsme tak tak dosvětili nejsilnější baterkou šajnovkou s pěti monočládky, kterou jsme měli k dispozici. Dole byly zřejmě zbytky betonu a středem protékala voda. Za nás nebyl vstup do studny nijak zabezpečený, kdysi tam asi bývala mříž. Od vstupu do studně nás odrazovaly nápisy na cihlách na horním okraji studny, kde byla tři jména lidí, kteří zahynuli při její opravě a data jejich smrti. Dávno si ty nápisy nepamatuju, ale ty letopočty byly z minulého století, nejspíše z doby, kdy ještě Štekl nebyl. Bylo tam jasně napsáno, že ti lidé zahynuli postupně a při opravě, takže skutečně šlo o šachtu či studnu dost starou. Na stěně studny byly železné stupy, po kterých se jednou jeden starší hoch pokoušel do studny sestoupit. Samozřejmě jen tak, bez jakéhokoli jištění, jeden mu shora svítil. Sotva mu hlava zmizela pod krajem studny, už lezl zpátky, že to nejde. Inu nedivím se, i tak to byl životu nebezpečný kousek. Když jsem ono místo navštívil později už jako student, byla tam nová mříž pevně zasazená do okolní zdi a mám pocit, že ještě o pár let později při procházce s rodinou, už jsem ono místo nemohl najít, protože bylo zazděné. Také mě napadlo, že to nemusela být ani studna, když tam dole tekla voda odněkud někam, ale proč by tam pak tak hluboká díra byla, to jsem ani já, ani nikdo z nás, neměl tušení. Také byl Štekl poměrně novou stavbou, a tak tato díra tu mohla být ještě dávno před ním jako součást původního opevnění. Tady ale musím říci, že o skutečné tajné chodbě, která za dob Hluboké – hradu spojovala jádro hradu (zhruba dnešní zámek) a opevněnou hradní předprseň, jsme tehdy neměli tušení. Toto předemné opevnění bylo při přestavbě na zámek zlikvidováno a s ním nejspíše i tajná chodba, ačkoliv nelze vyloučit, že někde pod zemí odpočívají v hlubokém zapomnění zbytky bočních štol. O tomto opevnění, které bylo s hradem spojeno právě jen onou chodbou, mám jen velmi mlhavou představu. Mělo snad být někde v místech mezi jízdnou

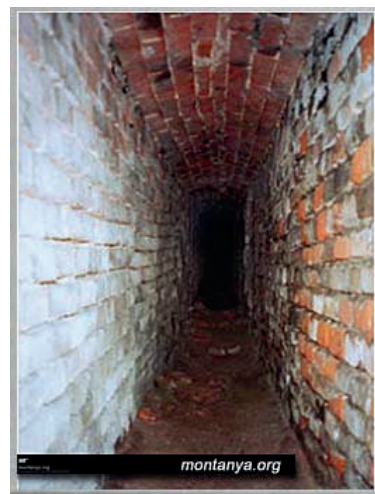
a loukou zvanou »velký rezík«. Takže snad na úrovni stavení u jezírka s vodním rezervoárem. Co se týká oně louky, tak v zámeckém parku byly dvě louky, kde v zimě sáňkovaly a lyžovaly houfy dětí. Jedna byla hned za hřbitovem, byla menší a říkalo se jí »malý rezík«, ta u zámku byla prudší a delší, proto »velký rezík«. Jak to ale tehdy skutečně na hradě vypadalo, to je pro mě a zřejmě i pro většinu současných hlubočáků velkou neznámou. On původní vchod do hradu byl také z dnešního hlediska trochu našišato a směřoval někam ke Štecklu, k cestě, kterou se přichází od města. Takže souvislost oně šachty s původní pevností by nemusela být až tak nesmyslná.

První díra, do které jsme vlezli, byla v zadní části dolní zahrady kousek od horního okraje ubouraných starých hradeb. Objevila se nakrásně mezi roštím a nánosy spadaneho listí, když se zřejmě po deštích svalil kus zdiva a byla v místech, kde nikdo nechodil, takže nejspíš dlouho unikala pozornosti. Tvořily jí dvě paralelní chodby s cihlovým klenutím, vysoké asi metr a půl, kterými se dalo dojít někam do blízkosti zámeckých zdí. Tam bylo místo, kde se zřejmě odchylovaly od společného průběhu a tam to bylo zazděné. Kolik nám tehdy bylo let, to si nepamatuju, ale byli jsme na prvním stupni základní školy. Docela rychle nás to vyvedlo z představ, že každá chodba je tajná a že v ní najdeme něco extra. Takže nás v budoucnu ani nepřekvapilo, když jsme nikde nic nenašli, ale naučili jsme se trochu koukat a při opakovaných návštěvách v podzemí jsme si sem tam odnesli i nějaké poznatky. Tím hlavním byl fakt, že jsme tu jistě nebyli první, protože někdo z našich předchůdců oškrabal něčím kousek omítky a objevil pod ním cihlu. Což bylo jistě hodně objevné, ale našli jsme v omítce i otisk, který byl zřejmě datem zazdění. Jenže už to nešlo přečíst, neznámý předchůdce si zaškrábal i v něm. I tak se dalo soudit, že zazdění je hodně staré a že šlo o nějaké odpadní šachty, které končily na hradbách a to co z nich teklo, pak pod nimi.

Zájem o chodby pod zámek měl své výkyvy. Občas proskočila zpráva o tom, že tam někdo byl a něco objevil, potom výprava stíhala výpravu, jindy se dlouhé měsíce nedělo nic, o čem bychom věděli.

Brzy se hlavním vstupem do zámeckého podzemí stal pro nás vchod se železnými vraty na úpatí starých hradeb, ke kterému se dalo pohodlně dojít z vyhlídky v kole. Na železných dvířkách byla sice petlice, ale celé roky na ní nebyl zámek. Tedy, nebyl, možná to není ten pravý výraz. Zkrátka, když jsme tudy vstupovali do podzemí, nikdy tam nebyl. Možná, že tam občas byl, v tom případě ale nikdy dlouho nevydržel. Ačkoli jsme nevěděli, kde se píše jaké »i« a neměli jsme ponětí, kdy se narodila a co napsala Božena Němcová, věděli jsme spolehlivě, co je to pilka na železo a k čemu slouží. Chodba za dvířky strmě stoupala a pod dvířky strmě klesala. Až ke dvířkům vedly shora cihlové schody, od dvířek dolů už schody nebyly, takže jsme si dávali majzla, abychom tam neskouzli. Tušili jsme tam vodu, protože dole bylo Podskalí a řeka, a tím pádem i náš rychlý a neblahý konec. Chodbou se dalo celkem pohodlně vystoupat do dolní zahrady pod poklop v blízkosti velké kašny. Tudy jsme také při první výpravě vylezli ven přímo do náruče ženskéjm, které tam pracovaly na úpravě záhonků. Ty nám zabavily baterky, řekly nám, abychom se neopovážili utéct, protože je zahrada obkličena a šly pro vedoucího. Takže jsme v pohodě odešli. Sice jsme si nechali naivně zabavit baterky, ale nepřišlo nám, že prolezání tajných chodeb, navíc vodemčenejch, je nějaký zločin a abychom věřili, že někdo kvůli nám obkličuje zahradu, tak blbí jsme zase nebyli.

Druhý den, když jsme přišli do školy, ležely baterky na katedře. Ale nikdo z nás si baterku zpátky nevzal z obavy, aby nebyl podle ní identifikován jako samozvaný speleolog. Z jaký jsme třídy, to těm zahradnicím jeden z nás řek, ale jména jsme si vymysleli. Jenže učitelský sbor měl zjevně jiné starosti, než se pít po tom, kdo z žáčků prolezá kanály pod zámek, baterky na stolku zůstaly i po

vyučování, tak jsme si je rozebrali a pokračovali ve výzkumu.

Chodba pod prvním poklopem u kašny totiž pokračovala dál, křížila se s příčnou chodbou, která byla vyztužena příčně položenými patníky, které se musely přelézat. Dále pak v původní chodbě zmizely cihly a otvorem vylámaným do skály se vlezlo do místnosti, která jistě bývala sklepením už přímo pod zámek. Svědčila o tom poměrně nová zeď, poněkud vpravo položená od původního směru chodby. Došlo v následujících letech k tomu, že jiná skupinka pojala inteligentní nápad probourat se dál. Jenomže jim to trvalo několik dnů, v zámku bylo jejich ťukání slyšet, a tak když se jim podařilo dostat se skrz, byli za zdí očekáváni vedením zámku a policistou. Že z toho byl průšvih jako hrom,

netřeba se zmiňovat, navíc někteří bourači z toho leknutí pouštěli tělesné šťávy, takže měli ještě nádavkem solidní ostudu.

Po této události jsme urychleně pokračovali ve výzkumných sestupech do podzemí, protože jsme se obávali, že dojde k uzamčení dveří a poklopů. Nestalo se ale nic. Taký bylo fajn, že jsme byli mimo podezření. Postupně jsme prolezli celou chodbu, která byla proložena kamennými patníky. To už byl tvrdší oříšek a chtělo to trochu si sáhnout do svého já, protože se místy muselo lézt po břiše, neboť nad patníky nebyl ani metr prostoru. Dostali jsme se tudy až do míst, kudy se chodilo úzkými chodbami kolem kašen a našli jsme tady i kohouty s uzávěry pro kašny. Chodbičky kolem kašen byly uzoučké a nízké, muselo se jít v předklonu a otočit se dalo jenom tak, že jsme si lehli na záda a přetočili se na břicho. Na jednom místě jsme našli slušný proud vody, který přicházel od zámku a mizel v hloubi úzké šachty vedoucí kamsi dolů. Postup přes kamenné patníky byl pomalý a hluk jsme slyšeli už z dálky, bylo to docela strašidelné. A když jsme zhasli baterky, byla tam taková tma, že v ní nebyl ani jeden foton. Vůbec se nedivím lidem zavalených v dolech, že z toho zešleli. Dostali jsme se až do zmíněného Šteklu, kde byl pátý, poslední poklop. Dále už pokračoval systém malých chodbiček, který byl nezajímavý, některé vedly nad povrchem, protože sem tam chyběla cihla a do chodbiček pronikalo denní světlo.

Šachty, které směřovaly směrem dolů k městu a neměly schody, jsme považovali za odpadní a ač nás zajímalo, kam asi vedou, nezkoumali jsme je. Tedy až na jednu výjimku, která našťáště skončila dobře. To byl tehdy s námi R., kterému ty šachty nedaly spát, a pořád mudroval, kam asi vedou. Sice jsme mu říkali, že tedy půjdeme ještě někdy jindy a vezmeme lano, ale on se nedal odradit a do jedné vlezl. Svítili jsme za ním baterkami a volali ho zpátky, ale marně. Chodba se svažovala čím dál víc, až najednou se ozvalo:

»Do prdele to klouže!!! Ježíšmarjá, kluci chyťte mě!!! Áááááááá!«

Dál jsme slyšeli jen hluk pádu, který za několik vteřin ustal. Co si R. musel prožít za ten okamžik děsu, nechci si ani dnes představit. Křičeli jsme na něj, jestli je živý, zezdola jsme slyšeli jen nějaký štrachání a pak se ozvalo:

»Vidím světlo!«

Výzkum byl u konce. Nejbližším poklopem jsme vylezli ven a běželi dolů do městečka pro pomoc. Nebylo to ale třeba. U kapličky sv. Antoníčka jsme potkali R., který nám běžel v ústrety, byl ukrutně špinavý a stejným způsobem taky smrděl. Byl pochopitelně v šoku, celý se třásl a vykládal nám, že spadl do hromady uhlí a hrabal se za světlem, až vylezl ve sklípku v úředníku, kterému

vykopl dvířka a dostal se ven. T. na něj chvíli koukal, krčil nos a pak řekl:

»Hele, jseš si jistě, že to bylo uhlí?«

Nakonec jsem si nechal chodbu, zřejmě ze všech popsanych nejstarší. Dalo se do ní vlézt pouze vybouranou dírou těsně vedle křížovatky chodeb popsanych na začátku. Díra byla po levé straně v podlaze chodby s patníky. Tato chodba také skoro příčně křížovala chodbu vedoucí od úpatí chodeb, ale byla o patro níž. Ačkoli v ostatních chodbách byly čas od času trubky, nebo po stropě byly vedeny kabely, nebo tam byly jiné známky svědčící o technickém zázemí, tato chodba nic takového neobsahovala. Ať vzpomínám, jak vzpomínám, nedokážu už si vybavit, odkud vlastně vedla. Když jsme do ní vlezli, vedla chvíli rovně, mohli jsme tu jít i dva vedle sebe a v pohodě vzpřímeně, byla tedy dost prostorná. Také nevedla rovně, měla dvě nebo tři zatáčky a pak se začala svažovat. Schody v ní žádné nebyly, ale nebyla mokrá ani kluzká. Svažovala se stále víc, až jsme se báli, že se neudržíme, sklouzneme a pohltní nás navždy temnota. Naš úplně poslední výzkumný pokus v této chodbě jsme podpořili asi desetimetrovým lanem, které jsme našli na půdě pana D., který mj. podnikal i horské túry a k tomu lano asi měl. Nejedvážnější z nás (já to nebyl) se na lano uvázal a z míst, kde jsme se mohli ještě bezpečně udržet, jsme odvážlivce spouštěli do chodby. Odvážlivec V. se spustil opravdu až na konec lana a hlásil, že chodba vypadá pořád stejně, stále klesá a dole není nic vidět. Žádné příběhové rozuzlení tu bohužel není. Tady se bez řádné výbavy nedalo nic dělat. Ale nemůžu si vzpomenout, kam vedla chodba na druhé straně, tedy opačným směrem. Tudy jsme chodbu nezkoumali, proč ale, si nevybavím, možná tu byla zazděná. Ostatně těch zazděných chodeb bylo i v průběhu toho, co jsme prolezli, několik. Dlouho jsem přemýšlel, kam asi vedla ona prostorná, a zřejmě i nejstarší chodba a vycházela mi zatáčka zvaná »u brány«.

Je to zatáčka u slepého ramene Vltavy, dnes je tady přístaviště, na které navazuje mlýnský náhon vedoucí podél bývalého Podskalí. Tady je ve skále výklenek, v němž stávala oprýskaná soška panenky Marie a je tu kromě toho i díra do skály. Jednou se tu něco dělo, ale je to velice dlouho, myslím, že jsem snad ani nechodil do školy. Byl jsem tam tehdy s rodiči na procházce a ve skále něco dělali hasiči. Vrátko do výklenku byla, pokud vím, vždycky uzamčená, ale přece se mi jednou podařilo do díry ve skále se podívat, když na čas zámek ze dvířek zmizel. Ve skále byla dutina, možná vylámaná, nahoře nevedla nikam a v podlaze byly trámy kryjící nějakou díru. Ta zřejmě končila ve vodě, protože přes silnici byla řeka. A co se tam tehdy dělo, to se můžu jenom dohadovat. Samozřejmě se říkalo, že tudy vedla tajná chodba na zámek a že vedla někam pod řeku. Což moc logiky nemělo a samotná Hluboká byla kdysi obklopená krajem plným močálů a bažin, takže nějaká chodba nezatopená vodou dost dobře ani existovat nemohla.

Že ale zámecké podzemí bylo a je zřejmě daleko složitější, než jsme dokázali vyzkoumat, o tom svědčí podivuhodná historka mého bratrance, který na Hluboké býval o prázdninách. Když slyšel, že jsme lezli do chodeb pod zámek, hrozně tam taky chtěl a přemlouval nás několik dnů, abychom tam s ním šli. Tehdy jsme to odmítli, proč přesně už nevím, ale skončilo to tak, že si sehnal svojí partu a šel s ní na to sám, vybaven jenom našim vyprávěním. A přišel celej vyjevenej, že někam vlezli, nešli přes žádný zámek ani žádnou zeď a došli až pod kanálový poklop na hradním nádvoří. Pochybuju, že by si to vymyslel, protože to ani dost dobře nešlo a jeho partáci mu to potvrzovali. Kudy se tam tehdy vlastně dostali, zůstalo navždy velkou neznámou.

Inu, starý hrad Hluboká a potom i zámek jistě obsahoval mnohá tajemství a záhady, nám však k uspokojení klukovských ambicí stačilo dostat se na jejich pouhý okraj. I tak to asi nebylo vždycky košer a také jsme mohli přitom snadno dojít úhony, nebo možná i přijít o kejhák, ale stalo se, přežili jsme to a jsem rád, že jsem se toho zúčastnil.

MUDr. Věnceslav Černý

V květnu roku 2005 uskutečnila společnost Speleo klub Kladno akci zaměřenou na průzkum a zmapování podzemních chodeb na hradě – zámku Hluboká nad Vltavou. Jeho podzemní prostory je velmi překvapivě jak svým rozsahem, tak svojí zachovalostí. Fota ilustrující náš článek – Michal Kořán. K aktivitám speleo klubu Kladno u nás na Hluboké se vrátíme v některém z příštích čísel.

Jeden nešťastně šťastný příběh aneb jak jsme potkali štěňátko

Kdo sleduje webové stránky nebo facebook Odchytové služby a útulku Animal Rescue, které vede Vladimír Kössl, často si všimne, že psi mají i velcí se ztrácejí houfně právě u nás na Hluboké. Možná je to tím, že sem jezdí hodně lidí na výlety a procházky. Historky o psících ztracených, zoufale hledaných opuštěnými páníčky se ovšem střídají s příběhy, nad kterými občas zůstane rozum stát. Podobný scénář měl jeden vánoční příběh, jehož smutnou hrdinkou se stala jedna čerstvá psí maminka. Vše nasvědčuje, že nebyla cizí, ale byla naopak hlubockou psí občankou a žila v Zámostí. Jenže...

I když celý příběh má DOBRÝ konec, je to jen zásluhou »cizích« DOBRÝCH lidí. Což se asi o bývalém majiteli jedné svobodné psí matky říci nedá.

Co se vlastně stalo:

... Zdá se, že předvánoční úklid v některých domácnostech byl důkladný, psalo se na stránkách zmíněného zařízení, starajícího se o zvířata v nouzi, dne 21. 12. 2015. Všechno nepotřebné se musí vyhodit! Krabice s pěti štěňaty, asi 1-1,5 měsíce starými, byla nalezena večer na parkovišti u Makra v Hrdějovicích. Jsou to čtyři holčičky a jeden klouček. Štěňata by sice ještě pila mléko, ale granulky už samostatně také baští a kromě nějakých červíků v bříškách vypadají zdravě. Tak snad to prckové dají a vybojují svůj život.

22. 12. 2015 Abychom shrnuli informace ke štěňatům: každopádně se jedná o křížence, žádnou rasu v nich nehledejte. Nyní váží okolo 900 g, takže jestli správně odhadujeme věk, mohla by mít v dospělosti snad okolo 5 kg. Pokud nenastanou komplikace, budou k adopci zhruba začátkem nového roku.

23. 12. 2015 Dostala se k nám zatím neověřená informace, že fenečka po štěňatech, která byla nalezená minulý týden v Hluboké nad Vltavou, a tato nalezená štěňata, by měla patřit k sobě. Štěňata jsme převezli do útulku a fenečku jsme vypustili z kotce. Neomylně zamířila k bedýnce se štěňaty, hupla k nim, přepočítala si je, a jak to vypadá nyní, můžete

vidět na právě zveřejněných fotografiích. Pokud by nám někdo mohl pomoci s identifikací bývalého majitele, který celou rodinku opustil (mohl by pocházet z Hluboké nad Vlt. - Zámostí), můžete nám napsat na info@animal-rescue.cz, nebo zavolat na náš telefon.

30. 12. 2015. Štěňata od nás budou odcházet odčervená, se započatou vakcinací a čipovaná. Při předání se bude sepsovat smlouva o svěřeni psa do péče, podmínkou adopce je kastrace psů v dospělosti. Adopční poplatek 300 Kč. Případnou adopci si prosím předem dobře promyslete, je to závazek na spoustu let. Na štěňata nepřijímáme rezervace, nemáme s tím dobrou zkušenost, jakmile budou připravena odejít do nových domovů, zveřejníme tuto informaci a můžete si volat. Do té doby je to zbytečné. Na zprávy, které nám ohledně štěňat zasíláte, prozatím nemáme čas odpovídat, přišly jich desítky, a to nemluvíme o množství telefonátů.

31. 12. 2015 Štěňata jsou připravena odejít do nových domovů. Čtyři štěňata již odjela. Zbývá světlý pejsek.

1. 1. 2016 Všechna štěňata již mají nové domovy.

Droboučká fenka křížence byla odchycena na silnici u Hluboké nad Vltavou, směrem na Týn nad Vltavou. Je vystrašená, asi 2-3 roky stará, cca 25 cm v kohoutku vysoká.

4. 1. 2016 Fenečka se uklidnila a je z ní velmi milá a veselá holčička. S ostatními psy je bezproblémová, kočičky jí také nevadí.

9. 1. 2016 Fenka odjela do nového domova.

A co říct na závěr? Jedno štěňátko nalezené v krabici, jsme potkali právě na Hluboké. Je to psí holčička, světlá a moc roztomilá a jmenuje se Dášenska. Její novopečený mladý pániček ji venčil v té spoustě právě napadaného lednového sněhu, a psí slečna se sice trochu tetelila zimou, ale jinak byla šťastná jako bleška. S kolemjdoucími navazovala radostné známosti, kterým se nedalo odolat, a většinou končily pomuchláním v náručí. Pejsek se

odměňoval vděčným olizováním obličeje, ruky, kam dosáhl.

Zdá se, že všechno dobře dopadlo, psíci si neodnesli trauma na celý psí život a lidem se rozhodli věřit a milovat je.

Nakonec byl dotyčný, který psí mimina vyhodil z domova včetně jejich psí mámy, ještě humanista. Nevyhodil pejsky v lese, kde by je nikdo nenašel a nezachránil, a vyprovodil je z domu kolem Vánoc, kdy našťástí počasí nebylo smrtící.

Jeho špinavé svědomí bych ovšem prát nechtěla. A do psího nebe se ten NĚKDO určitě nedostane. Což je dobře, protože tam se chci dostat já a ještě pár lidí, které mám ráda.

informace převzaty z www.animal-rescue.cz

Linka pomoci obětem kriminality a domácího násilí

DENNĚ **24** HODIN

DISKRÉTNĚ

ODBORNĚ

BEZPLATNĚ

KOMU POMÁHÁME NA Lince 116 006

- obětem kriminality
- osobám ohroženým domácím násilím
- svědkům trestných činů
- pozůstalým po obětech trestných činů
- osobám ohroženým kriminalitou a násilím

JAK POMÁHÁME NA Lince 116 006

- okamžitá psychologická pomoc
- organizační a morální podpora
- praktické rady a právní informace
- porozumění a důvěra

Linka pomoci

- Linka pomoci obětem kriminality a domácího násilí má číslo 116 006
- Pracuje nonstop, je bezplatná a poskytuje diskrétně odborné rady.

Na telefonní linku 116 006 se může obrátit každý, kdo se cítí být obětí trestného činu, a to bez ohledu na to, zda trestný čin byl nebo nebyl oznámen. Volat mohou oběti různých forem násilí včetně násilí domácího. Pomoc na lince je určena i obětem nedbalostních trestných činů, např. dopravních nehod. Linka poskytuje okamžitou pomoc, rady a informace ženám, mužům i dětem. Volat mohou lidé i při pouhém podezření, že jsou obětí některé z forem domácího násilí, ať už fyzického, psychického, ekonomického, či sociálního, stalkingu, nebezpečných výhrůzek a podobného trestního jednání.

Na linku 116 006 mohou volat pozůstalí po obětech úmyslných i nedbalostních trestných činů, kterým linka zprostředkuje rychlou

a nadstandardní pomoc Bílého kruhu bezpečí nebo nejbližše situované kvalitní služby. Linka poskytuje pomoc také svědkům trestných činů, kteří byli událostí traumatizováni, potřebují psychickou podporu a informace o svých právech a ochraně.

Provozovatel linky Bílý kruh bezpečí věnuje výraznou pozornost prevenci kriminality a na linku mohou zavolat i lidé, kteří se odůvodněně obávají, že se mohou stát obětí trestného činu a svou situaci potřebují konzultovat.

Vznik a provoz této nové služby je realizován díky finanční podpoře Nadace Open Society Fund Praha a programu Dejme (že) nám šanci, který je financován z Norských fondů.

Více informací naleznete na webových stránkách www.linka-pomoci.cz.

Hlubocký jachting v roce 2015

Bezdrev - třída Pirát-bratři Sivých

Foto: Garda - třída Evropa - Štěpán Sivý

Nejstarší jihočeský jachetní oddíl Slavoj Hluboká nad Vltavou má za sebou další úspěšnou sezónu. Stejně jako v předešlých letech se zařadil v bodovém hodnocení do první desítky nejlepších, z celkového počtu více než 200 jachtařských klubů České republiky. Na kvalitním výsledku se podílely bezmála tři desítky hlubockých jachtařů, registrovaných ve 196 startech na domácích i zahraničních regatách.

Mezi nejlepší individuální výsledky roku 2015 patří titul mistrů a vicemistra ČR, mezinárodního mistra Maďarska či vítězství v evropském poháru. Úspěchem hlubockých jachtařů byla i reprezentaci ČR na mistrovství Světa a Evropy.

Slavoj Hluboká uspořádal během sezóny na své domácí vodě - Bezdrevu šest jachtařských podniků, které se organizačně vydařily, byť některé ovlivnily nepříznivé povětrnostní podmínky. Vrcholem náročného

pořadatelského činnosti bylo červencové mezinárodní mistrovství ČR, které bylo kladně hodnoceno nejen českými, ale i zahraničními závodníky. Vysokou sportovní úroveň mělo i letní jachtařské soustředění, které bylo plně pod taktovkou nejzkušenějších hlubockých juniorů.

Končí ohlédnutí za povedeným jachtařským rokem 2015, největší poděkování patří všem, kteří se na něm podíleli svou přímou činností, tedy členům oddílu Slavoj Hluboká nad Vltavou. Poděkování patří městu Hluboká nad Vltavou za jeho ekonomickou podporu. Poděkování patří i všem ostatním příznivcům hlubockého jachtingu.

Příznivý vítr v roce 2016 přejí jachtaři ze Slavoj Hluboká nad Vltavou

Josef Sivý (JO Slavoj)

Zlato a bronz z brněnského bazénu na Hluboké

Blahopřejeme k úspěchu mladému sportovci

V sobotu 16. 1. 2016 se v Brně konalo otevřené Mistrovství ČR v plavání zdravotně hendikepovaných. Mezi sto dvaceti závodníky převážně z Česka, ale také ze Slovenska, Maďarska, Rakouska a Řecka se prosadil patnáctiletý vozíčkář z Hluboké Ivan Nestával. V závodě 50 m znak Ivan vyplaval proti silné konkurenci několika držitelů paralympijských limitů

velmi cenné 3. místo a na trati 200 m volný způsob obhájil loňské 1. místo. Závodilo se bez rozdílu věkových kategorií. To znamená, že junior Ivan soupeřil s dospělými plavci.

O to jsou obě medaile cennější. Mistrovství bylo zařazeno do kalendáře IPC Swimming.

Emigranti...

Zřejmě jedno z nejfrekventovanějších evropských slov poslední doby. Necítím se na komentář dění, které se právě odehrává. Ale alespoň výčet českých emigrantů, které zveřejnil ve své úvaze Jiří Pehe, mě povzbudil v přesvědčení, že e-migranti odešli z naší krajiny světa (a nám) něco přinesli. I já jich pár znám, z okruhu mých přátel, odešli před rokem 1989. Nejsou tak slavní, pravda, ale ostudu nám ve světě také neudělali.

Zdravím je do Rakouska, Kanady i Ameriky.

Lidská solidarita a ochota pomáhat je krásná věc, a i my Češi a Slováci to umíme a děláme. Možná jsme trochu cyničtější a historií poučenější, střízlivější, možná méně naivní než jiné národy, možná máme jako malá zemička obavy. Kdo by se nám divil?

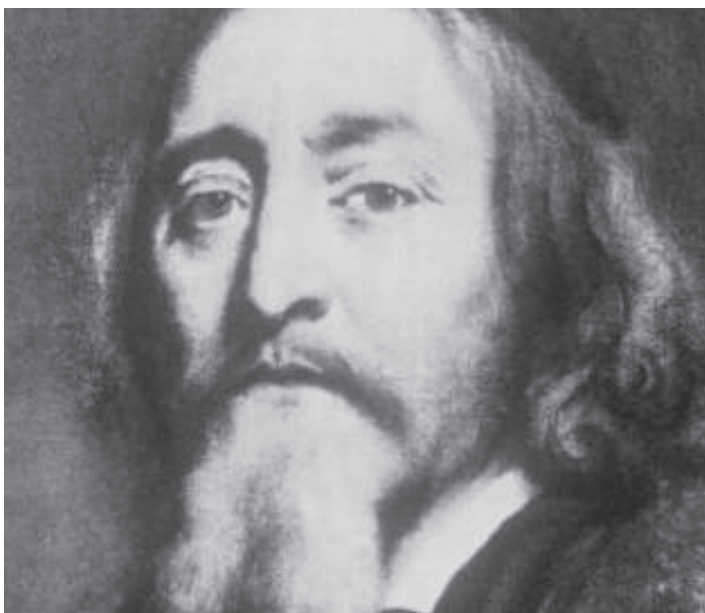
KOMENTÁŘ: Jsou migranti lidé, kteří ve své zemi selhali? – Jiří Pehe

Což o to, mezi statisíci lidí, kteří odešli do exilu kupříkladu z českých zemí, byli nepochybně i mnozí, kteří prchali tak říkajíc před sebou, nikoli před nějakým režimem nebo válkou. Ale kdo a jak určí onu hranici?

Emigrovat jistě není úplně normální, lidé, když mohou, raději zůstanou doma. Často ale nemohou.

Než s bývalým prezidentem polemizovat je možná lepší uvést bez komentáře pár desítek jmen význačných Čechů (mnohých z nich rozhodně více ceněných ve světě než Klaus), kteří (e)migrovali ze své země. Někteří se později vrátili domů.

Mohli bychom začít samozřejmě už exulanty pobělohorskými, jako byl možná nejslavnější český exulant všech dob – Jan Amos Komenský. Ale bude stačit, když zůstaneme ve 20. století s tím, že si každý čtenář může udělat svůj názor na to, do jaké míry byli tito migranti poháněni selháním a do jaké míry selhali v exilu, popřípadě jak moc proslavili Česko.

Lze to vzít podle abecedy: Karel Ančerl (dirigent), Tomáš Baťa (podnikatel), Karel Běhounek (skladatel), Václav Bělohradský (filozof), Edvard Beneš (politik), Ivan Binar (spisovatel), Ivan Blatný (básník), Vratislav Brabenec (hudebník), Petr Brod (novinář), Jan Čep (spisovatel), Soňa Červená (operní pěvkyně), Jaroslav Drobný (tenista), Peter Demetz (spisovatel), Richard Farda (hokejista), Ivo Karel Fierabend (politik), Rudolf Firkušný (klavírista), Julius Firt (politik), Viktor Fischl (spisovatel), Miloš Forman (filmový režisér), Eduard Goldstücker (germanista), Jiří Gruša (spisovatel), Hugo Haas (herec), Jan Hammer (hudebník), Miloš Havel (podnikatel), Juraj Herz (filmový režisér), Egon Hostovský (spisovatel), Jiří Hřebeček (tenista), Karel Husa (dirigent), Jaroslav Hutka (folkový zpěvák), Karel Hvizďala (novinář, spisovatel), Petr Chudožilov (spisovatel), František Janouch (vědec), Vojtěch Jasný (filmový režisér), Jaroslav Ježek (hudebník), Pavel Juráček (scénárista), Jan

Kavan (studentský aktivista, později politik), Kristián Kodet (výtvarník), Erazim Kohák (filozof), Pavel Kouhout (spisovatel), Richard Konkolski (mořeplavec), Josef Korbel (diplomat, otec Madeleine Albrightové, americké ministryně zahraničí), Karel Kovanda (diplomat), Jiří Kovtun (historik), Ivan Král (hudebník), Ivan Kraus (spisovatel), Michal Kraus (politik), Jaroslav Krejčí (politik a politolog), Jana Kratochvílová (zpěvačka), Petr Kratochvíl (divadelník), Karel Krautgartner (jazzový hudebník), Karel Kryl (básník, hudebník), Jan Křesadlo (spisovatel), Milan Kundera (spisovatel), Rafael Kubelík (dirigent), Karel Kuhl (politik), Benjamin Kuras (spisovatel), Karel Kyncl (novinář), Pavel Landovský (herec), Egon Lánský (politik), Bohumil Laušman (politik), Ivan Lendl (tenista), Antonín J. Liehm (novinář), Věra Linhartová (spisovatelka), Jiří Loewy (novinář, politik), Herbert Lom (herec), Artur London (diplomat, publicista), Bedřich Loewenstein (historik), Arnošt Lustig (spisovatel), Radomír Luža (historik, politik), Bohuslav Martinů (skladatel), Tomáš G. Masaryk (politik), Waldemar Matuška (zpěvák), Meda Mládková (mecenáška), František Musil (hokejista), Martina Navrátilová (tenistka), Petr Nedvěd (hokejista), Jan Němec (režisér), Jan Novák (spisovatel), Patrik Ouředník (spisovatel), Edvard Outrata (statistik, politik), Luděk Pachman (šachista), Ivan Passer (filmový režisér), Jiří Pelikán (novinář, politik), Ferdinand Peroutka (novinář), Pavel Pecháček (novinář), Zdeněk Pohlreich (šéfkuchař), Iva Pekárková (spisovatelka), Mojmír Povolný (politik), Pavlína Pořízková (modelka), Vilém Prečan (historik), Rio Preissner (spisovatel), Iva Procházková (spisovatelka), Yvonne Přenosilová (zpěvačka), Vladimír Pucholt (herec), Alfréd Radok (režisér), Lída Rakušanová (novinářka), Petr Robejšek (politik), Libor Rouček (politik, politik), Zdena Salivarová (spisovatelka), Andrea Sedláčková (režisérka), Milan Schulz (spisovatel), Ivan Steiger (výtvarník), Tom Stoppard (dramatik), Ivan Sviták (filozof), Karel Schwarzenberg (politik), Ota Šik (ekonom), Bořek Šípek (výtvarník), Vladimír Škutina (novinář), Josef Škvorecký (spisovatel), Martin Štěpánek (herec), Jan Švejnar (ekonom), Jan Tesař (historik), Pavel Tigrid (spisovatel, novinář), Alexander Tomský (politik), Jan Tříska (herec), Jiří Voskovec (herec), Ája Vrzáňová (krasobruslařka), Eliška Wagnerová (právníčka), Jiří Weiss (režisér), Jan Werich (herec), Zbyněk Zeman (historik).

Omlouvám se mnohým a mnohým dalším, na které se v tomto velmi letmém výčtu těchto velmi známých jmen nedostalo.

Jiří Pehe

Politický analytik a spisovatel. Zaměřuje se především na dění ve střední a východní Evropě.

Dva roky působil jako ředitel politického odboru Kanceláře prezidenta republiky Václava Havla.

V současnosti je ředitelem New York University v Praze a vede Pražský institut pro demokracii, ekonomii a kulturu Newyorské university (PIDEU).

Alšova jihočeská galerie

Vážení návštěvníci, z důvodu plánované rekonstrukce výstavních prostor bude do 12. 3. 2016 Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou pro veřejnost ZCELA UZAVŘENA. Děkujeme za pochopení.

Wortnerův dům AJG, České Budějovice

PRÁVĚ PROBÍHAJÍCÍ VÝSTAVY:

Eva Petrová - Mozaika drobných radostí

29. 1. 2016–10. 4. 2016 / denně od 9:00 do 18:00

Eva Petrová byla jednou z předních historiček umění a kurátorek v České republice 1928 - 2012). Historik umění, její spolužák, kolega a přítel Jiří Šetlík vzpomíná na diskuse v širším kruhu studentů dějin umění a estetiky, při kterých Eva Petrová projevovала velkou bystrost ve svých úsudcích. V sedmdesátých letech se věnovala vlastní literární produkci - básním, které ráda psala a v nichž se vyzpovídala ze své samoty po předčasném odchodu přítele, estetika a historika umění Ludka Nováka, i další literární tvorbě. Po devětaosmdesátém roce se velice rychle začlenila do práce v obnovené Umělecké besedě, jejíž starostkou se později stala. V oné době pečlivě připravila na základě svého konceptu velkou jubilejní výstavu Umělecké besedy v pražské Městské knihovně. Eva Petrová byla odborníci nejen na umělecká sdružení, jako Skupina 42 či skupina Trasa, ale i na dílo řady dalších významných autorů a nejen českých.

Během svého plodného života se jí podařilo shromáždit kvalitní sbírku děl mnoha předních českých umělců, například Františka Grosse, Jana Smetany, Františka Hudečka, Milana Grygara, Libora Fáry, Františka Hodonského a dalších. Proto tak zní i podtitul výstavy z této sbírky - Mozaika drobných radostí. Historik umění při své práci často navazuje bližší vztah s autorem či autorkou, jehož tvorbou se zabývá a výsledkem přátelství, a někdy by se i dalo říci „na památku“, je dar drobnějšího uměleckého díla. Často se tak děje i s věnováním, jako je tomu na zadních stranách některých vystavených děl.

Alšově jihočeské galerii se díky významu svých sbírek a dobrým vztahům s kolegy a spolupracovníky z jiných institucí podařilo získat tuto sbírku do svého fondu a nyní ji představuje jak laické tak odborné veřejnosti.

Bolestná melancholie

Václav Hejna a expresivní tendence ve 30. letech 20. století

29. 1. 2016–10. 4. 2016 / denně od 9:00 do 18:00

Wortnerův dům AJG, České Budějovice

Václav Hejna (1914–1985) náleží k autorům, jejichž tvorba je obtížně uchopitelná. Mezi jeho juveniliemi vyniká především soubor, v němž

rozpracoval několik motivů, které specifickým způsobem reflektují světovou hospodářskou krizi. Oproti jeho pozdější umělecké činnosti, která bývá většinou oprávněně marginalizována, patří tyto časné zvláštní kompozice k tomu nejkvalitnějšímu, co kdy bylo v Čechách vytvořeno. Přestože byl Hejna již v minulosti interpretován především z pozic determinovaného realismu, je to sociální výlučnost, která Hejnu, ačkoliv sám pocházel z nuzných poměrů, staví spíše do role autonomního uměleckého pozorovatele. Jeho díla tak nemohou být jednostranně interpretována pouze v kontextu sociální kritiky, ale také na základě výtvarných východisek. V této figuraci variuje solitérní, do sebe pohroužené postavy, které jsou gestičností a kontrasty ostré agresivní barevnosti svérázným komentářem k revivalu expresionismu ve 30. letech v jeho syntetizujících tendencích, propojujících fenomenologii a psychoanalýzu. Snaží se postihnout a zobrazit nehlubší bolest, k čemuž využívá jak afektivní expresivitu malířského projevu, tak tradiční ikonografii v posunutém významu (např. využití náboženských námětů a jejich posun k civilistnímu vyznění). Jeho postavy jsou zraněné jak na těle, tak na duši. Tato dvojsmyslnost a nejednoznačnost je pro umělce patrně i terapií, jíž se vyrovnává formou autostylizace i se svojí osobní situací.

Knížecí dvůr

Galerie Knížecí dvůr vstupuje v roce 2016 do své šestnácté výstavní sezóny. V předcházejících letech uspořádala galerie více jak sto samostatných, autorských výstav a mnoho kolektivních, na kterých se představily další desítky našich předních umělců.

Probíhající výstava:

Kolektivní výstava

Jiří Anderle, Ivana Bambasová, Jan Bambas, Milan Bauer, Daniela Benešová, Karel Beneš, Tomáš Bíl, Adolf Born, Jiří Bouda, Jiří Brázda, Karel Demel, Petr Fidrich, Pavel Horák, James Janíček, Eva Janíčková, Helena Hrušková Štefková, Jana Kadlecová, Alfréd Kindler, Kristián Kodet, Oldřich Kulháněk, Eva Mansfeldová, Petr Melan, Zdeněk Mězl, Michaela Lesařová-Roubíčková, František Pon, Dominika Schönová, Vladimír Suchánek, Jaroslav Šůra, Renata Štolbová, Klára Trnková, Josef Velčovský, Maxim Velčovský, Eva Vítová, Olga Vychodilová, Světlana Zamatěvskaja, Bořek Zeman, Karel Zeman, Kamila Ženatá, Martin Zunt

Nejbližší akce

sobota 12. března 2016 v 16 hodin – vernisáž

Renata Kubínová, p. v. – ZEMĚ ZAMYŠLENÁ...

/výběr z tvorby 1967–2015/

Výstavní plán 2016

12. 3. – 8. 4. Renata Kubínová – ZEMĚ ZAMYŠLENÁ...

9. 4. – 6. 5. Jana Kadlecová – GRAFIKA

7. 5. – 3. 6. Dominika Schönová – ROZJÍMÁNÍ

4. 6. – 15. 7. Karel Sládek – OBRAZY

16. 7. – 12. 8. Marja Jesús Rivero /Španělka/ – OBRAZY

13. 8. – 8. 9. Antonín Vojtek – OBRAZY

10. 9. – 7. 10. Miroslav Oliva – KERAMIKA

14. 10. – 4. 11. Pavel František Žaigla – OBRAZY

Otvírací doba Galerie Knížecí dvůr, Hluboká nad Vltavou:

Po – Pá 10 – 16 hod

So a Ne 12 – 16 hod

(v So a Ne zavřeno do 12. 3. 2016)

Poděkování lesům České republiky

Společnost Good Agency, s. r. o. ve spolupráci s městem Hluboká nad Vltavou by ráda poděkovala státnímu podniku Lesy České Republiky, s. p., lesní správě Hluboká nad Vltavou za vybudování dětského hřiště na pěší stezce v Hluboké – Zámostí. V červnu 2011 byla v Hluboké – Zámostí otevřena Povltavská pěší stezka, jedná se o přibližně 2 km dlouhý okruh pro pěší. Stezka vede malebným přírodním prostředím podél řeky Vltavy. Je zde připraveno 17 stanovišť určených nejen k relaxaci a aktivnímu odpočinku, ale také k poznávání místního biotopu díky naučným tabulím. Hlavním tématem pěší stezky je řeka – voda, rostliny a živočichové zde žijící. V období listopad 2014 až květen 2015 vybudoval státní podnik Lesy České republiky, s. p. pro návštěvníky stezky dětské hřiště s celkovým nákladem 207.232 Kč bez DPH. Hřiště je především určeno pro relaxaci rodičů s dětmi a disponuje houpačkami, dětským domkem se skluzavkou, houpadlem na pružině, lanovou pyramidou a dvojím sezením.

Tříkrálová sbírka

Dovolte mi, abych touto cestou upřímně poděkoval za pomoc a podporu při realizaci Tříkrálové sbírky 2016. V letošním roce se Městské charitě podařilo vybrat 374 003 Kč.

Velmi děkuji všem dárcům, koledníkům a všem, kteří se do této sbírky zapojili. Jsem vděčný za jejich ochotu a vstřícnost, kterou nám tímto projevili a také za slova koledy »My ti králové jdeme k Vám,« kterými potěšili a rozveselili nejedno lidské srdce.

Výnos z Tříkrálové sbírky bude rozdělen mezi následující oblasti:

Komplexní domácí péče – finanční prostředky budou využity na nákup nového vozu pro potřeby ošetrovatelské a pečovatelské služby.

Dům sv. Pavla – nákup zdravotnického materiálu pro základní zdravotní ošetření, podpora výdeje polévek.

Domino, služba následné péče pro lidi s duševním onemocněním – finanční prostředky budou využity v rámci pomoci zachování motivačních dílen pro uživatele.

Vzhledem k tomu, že je pro nás Tříkrálová sbírka nepostradatelným zdrojem finančních prostředků, ještě jednou Vám velice děkujeme a také všem koledníkům, kteří se Tříkrálové sbírky účastnili, za ochotu a obětavost.

S úctou a přáním všeho dobrého, Mgr. Josef Hes, ředitel Městské charity

Kolik peněz bylo u nás na Hluboké vybráno celkem?

Součet výtěžků jednotlivých pokladniček: 43 571 Kč

Vedoucími jednotlivých skupin byli: Jana Irová, Jaroslava Lískovcová, Marie Podlahová, Miroslav Šašek, Jiří Strejček mladší i starší, Kristína Hájková, Ivana Strejčková, Gabriela Komercová, Martin Lukš.

Částka, vybraná u nás na Hlubokou je úctyhodná, pokud vezmeme v potaz, že celkem se pro budějovickou Městskou charitu vybíralo do 117 pokladniček. Na Hluboké jich bylo celkem 11. Vybíralo se v Českých Budějovicích a okolí: Plástovice, Dobrá Voda, Křenovice, Dubné, Branišov, Třebín, Suché Vrbné, Vidov, Lhotka, Zahájí, Chlumec, Mydlovary, Olešník, Munice, Srubec, Hlavatce, Sedlec, Nové Hodějovice, přispěl také Motor ČB a Farnost Sv. Vojtěcha Čtyři Dvory.

Svatba na ledě

▪ Poprvé v historii - svatba na hlubockém ledě!!!

V pátek 29. 1. 2016 v 11.00 hod. byli na hlubockém zimním stadionu oddáni slečna JARKA LACINOVÁ a skvělý gólman FANDA DAŠEK.

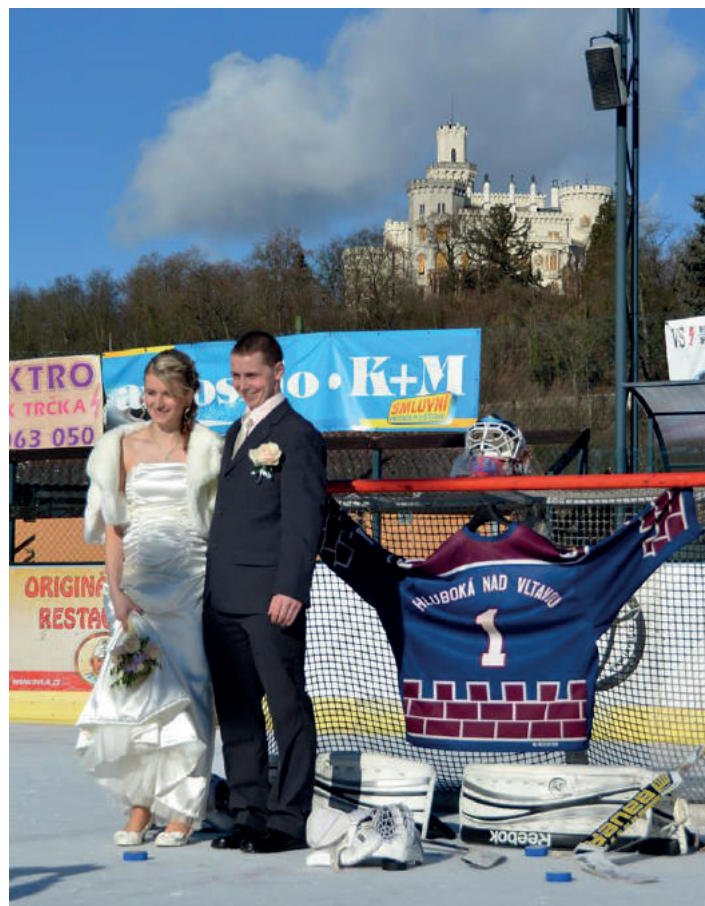
Nejdelší utkání v životě novomanželů Daškových právě začíná... myslí si sportovci a fanouškové HC Knights Hluboká nad Vltavou.

Tak ať se novomanželům bruslí životem s elegancí a láskou.

▪ A poprvé připravili hráči hlubockého hokeje kalendář na rok 2016.

Autorem fotografií je Jan Pirgl, a přestože nový rok už začal, jste-li přáteli hlubockého hokeje, můžete si kalendář zakoupit na hlubockém zimním stadionu.

TJ Hluboká nad Vltavou, oddíl kopané
pořádá od 19.⁰⁰ hod do 03.⁰⁰ hod

dne 19. února 2016

v prostorách hotelu Parkhotel

SPORTOVNÍ PLES

K tanci a poslechu hraje:

THE SLAKERS

Vstupné: místenka 150,- Kč

Rezervace a předprodej vstupenek

Petr Řehoř tel.: 724 507 039

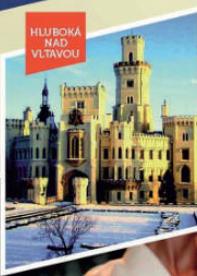
e-mail: fkhluboka@seznam.cz

WEDOS

WEDOS CUP

1. KOLO KRAJSKÉ LIGY KARATE

HLUBOKÁ
NAD
VLTAVOU

NEDĚLE
14.2.
2016

**HLUBOKÁ
V POHYBU**

Tělocvična ZŠ HLUBOKÁ
 od 9:00 KATA (sestavy), 12:00 - 15:00 KUMITE (sportovní boj)

Přijďte se podívat na 1. kolo krajské ligy karate do tělocvičny
 Základní školy v Hluboké nad Vltavou,
 Karla Čapka 800, 373 41.
VSTUP ZDARMA Info: www.hlubokavpohybu.cz
 777 147 740 (Bc. Karla Peldová)

ZDRAVÍČKO

"Víte, jak se v mrazivých dnech dobře
a vydatně stravovat - přitom nepřibrat?"

Přijďte si k nám do obchůdku pro radu.
Zajímavosti se můžete dozvědět taky na našem Facebooku!

Pražská ul. 553, Hluboká nad Vltavou / www.facebook.com/zdravickoshop
Otevírací doba: po-pá 9.00 - 18.00h, so 9.00 - 12.00h

KŘÍŽŽÁCI

HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

&
CLAUDE MAGNIER

V REŽII
JAROSLAV ČERVENKOVÉ

PEPITA
Míša Prchalová

GEORGE
Jan Prunner

ROBERT
Vít Macháček

GENEVIEVE
Eliška Adamová
Markéta Slabová

ANGELIKA
Hanka Hanušová
Magda Svobodová

LAURA
Karolína Rysová

BETTY
Iveta Vavřínová

KETTY
Kateřina Špolcová

NEPŘÍLIŠ ÚSPĚŠNÝ MALÍŘ
ROBERT D'AMBRIEUX SI
V PARIŽI PRONAJME NOVÝ
BYT. NETUŠÍ OVŠEM, ŽE DVĚ
PRAŠTĚNÉ DOMÁČÍ SI PŘED
ODJEZDEM OBJEDNALY
HOSPODYNÍ A ŽE JEHO
AMBICIÓZNÍ PŘÍTELKYNĚ GENY
SE ROZHODLA HO BOHATĚ
OŽENIT. TAK SE VZÁPĚTÍ OCITÁ
V KOLOTOČI BLÁZNIVÝCH
UDÁLOSTÍ, KTERÉ HO VE FINÁLE
DOVEDOU AŽ K ZJIŠTĚNÍ, ŽE MÁ
"SEDM ŽEN NA KRKU".

NÁPOVĚDA, INSPICE:
Zdeňka Prunerová, Irena Rysová
SCÉNA, KULISY:
Jiří Prokeš, Vlasta Mach
SVĚTLA A ZVUK:
David Halada
FOTO A VIDEO:
www.janpirgl.net

PREMIÉRA:
29. LEDNA 2016, 19:00
PŘEDSTAVENÍ PRO DŮCHODCE:
30. LEDNA 2016, 19:00

DALŠÍ PŘEDSTAVENÍ:
12., 13., 26., 27. ÚNORA, 11., 12., 25., 26. BŘEZNA, 8. DUBNA 2016

AMERIČAN
Karel Běhounek
Josef Jirátko

WWW.KRIZZACI.CZ

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK:
KC PANORAMA HLUBOKÁ NAD VLTAVOU, TEL. 774 457 269 NEBO 387 966 170
INFOCENTRUM HLUBOKÁ NAD VLTAVOU, TEL. 602 662 687 NEBO 387 966 164

Divadelní sezóna začala!

Samozřejmě máme rádi, když v zimní sezóně vyvětráme sváteční šaty a vydáme se do divadla, na maskární bály, na plesy. Potkáme se s přáteli a sousedy a naladíme se trochu společensky. Na Hluboké můžeme *shlédnout nově nastudovanou komedii Sedm žen na krku*. Křížžáci pod vedením herečky Jihočeského divadla a - u nás na Hluboké zavedené režisérky Jaroslavy Červenkové - s plným nasazením odehráli premiéru. Všichni jsme se zasmáli - my v hledišti, i herci na jevišti. Přijďte se podívat, zasmějete se také. Užijete si hezkou a vtipnou podívanou včetně lehce erotických momentů a rozhodně se příjemně odreagujete.

Divadelníci připravují již druhý Divadelní ples, a bály už tak jako tak započaly, takže jestli nemáte aktuální plesovou róbu, porozhlédněte se po nějaké, budete ji brzy potřebovat.

A protože na tomhle světě se nic nového pod sluncem nekoná, připomeňme si, že i před 250 lety se tady na jihočeských zámcích a panstvích konala divadla a maskární plesy - a účinkovali v nich nejen tehdejší úředníci (jako u nás na Hluboké :-), ale také šlechta). A nečekaná zpráva: krumlovské divadlo mělo už tehdy problém a nesmělo hrát. Sice to tehdy nebylo divadlo s otáčivým hledištěm, ani hry nezapověděla přísná pravidla EU, ale to zase císařovna Marie Terezie - tehdy čerstvá vdova - držela pietní smutek v celé říši a zakázala svým poddaným radovánky.

Tak vidíte, historie se zkrátka opakuje, jen my u toho za dalších 250 let už asi nebudeme.

Pěvkyně s modrou krví

Mnozí majitelé českokrumlovského zámku měli velmi rádi hudební kulturu, což bylo často doprovázeno stejně hlubokým zájmem o divadlo. Stálý herecký soubor si na zámku pořídili již poslední čeští Eggenberkové, Jan Kristián (1641-1710) a jeho manželka Marie Arnoštka, rozená ze Schwarzenberku (1649-1719). Knížecí pár si ve druhé polovině osmdesátých let 17. století, v době barokizace českokrumlovského zámku, nechal za horním zámkem postavit samostatnou divadelní budovu. Tento stánek Thálie byl částečně dřevěný a přistavěný k pevnostní zdi v místech zvaných »na Plášti«. Kníže Jan Kristián z Eggenberku měl také vlastní kapelu, komorní orchestr, jehož členové během všedních dní vykonávali povětšinou nějakou kancelářskou práci.

Po smrti bezdětných manželů Jana Kristiána a Marie Arnoštky přešlo českokrumlovské panství spolu s ostatními českými eggenberskými statky prostřednictvím dědických smluv do rukou Adama Františka ze Schwarzenberku, synovce kněžny Eggenberkové. Adam František (1680-1732) spolu s manželkou Eleonorou Amálií, rozenou Lobkovicovou (1682-1741) nechali poněkud zanedbané interiéry i exteriéry českokrumlovského zámku upravit, což se ale zpočátku barokního divadla nedotklo. Zájem o poněkud sešlou divadelní budovu vzbudila až očekávaná návštěva císaře Karla VI., který měl v létě roku 1732 zavítat do Českého Krumlova. Schwarzenberkové přemýšleli, jak nejlépe císaře pána uctít a pobavit. Divadelní představení byla v té době dosti žádoucím způsobem šlechtické zábavy. Ze záznamů o tehdejší úpravě divadelní budovy víme, že byla zanedbaná a především z ní museli vymést kupy smetí, mezi kterým byla i početná myši hnízda.

Všechny článnostní přípravy byly ale nakonec k ničemu. Před odjezdem do Českého Krumlova se císař Karel VI., Adam František ze Schwarzenberku a mnozí jiní mocní tohoto světa zúčastnili císařského honu na jeleny v Brandýse nad Labem. Při honu císař nešťastnou shodou okolností Schwarzenberka postřelil a ten následujícího dne (11. 6. 1732) svému těžkému zranění podlehl. Po smrti Adama Františka se ujala role správkyně schwarzenberského majetku vdova

Eleonora Amálie, která pečovala o svého tenkrát desetiletého syna Josefa Adama.

Kníže Josef Adam ze Schwarzenberku (1722-1782) byl velkým obdivovatelem a milovníkem hudby a divadla, což možná zdědil po své praradě Marii Arnoštce, ale do značné míry to byla také záležitost dobové kultury. V polovině šedesátých let 18. století nechal zrekonstruovat a prakticky téměř zcela přestavět českokrumlovské eggenberské barokní divadlo, na jehož místě povstala rokoková, velmi pěkná účelová divadelní budova.

Paní profesorka Helena Kazárová ve své studii »Anžto vy znáte můj pokleslý vkus ... « - Josef Adam ze Schwarzenberku a jeho zámecké divadlo v Českém Krumlově v letech 1766-1768 - uvádí, že pravděpodobným hlavním podnětem k přestavbě českokrumlovské zámecké divadelní scény nebyl připravovaný sňatek prince Jana Nepomuka ze Schwarzenberku (1742-1789), jak doposud odborná literatura tvrdí, ale vyhlášení smutku po náhlém úmrtí císaře Františka I. Štěpána Lotrinského dne 18. srpna 1765. Vdova a královna Marie Terezie velmi lpěla na dodržování pietního klidu, což sebou přineslo také uzavření všech divadel v rámci habsburských dědičných zemí. Mnozí šlechtici, k nimž nepochybně patřil i Josef Adam ze Schwarzenberku, byli touto skutečností nemile zaskočení, poněvadž si na společenský život, jehož součástí byla pravidelná návštěva pověstných vídeňských divadelních scén, zvykli a absenci tohoto kulturního vyžití těžce snášeli.

Josef Adam se tenkrát rozhodl přenést svou divadelní zálibu do Českého Krumlova, kde mohl navázat na starší zámeckou divadelní tradici. Prakticky novou divadelní budovu vyzdobili svými malbami z Vídně povolání malíři Johann Wetschel a Leo Merkel, jejichž dílem je kromě výzdoby interiéru také divadelní opona a kulisy.

O přípravách na divadelní představení a radostných očekáváních s nimi spojených velmi podrobně informuje vzájemná korespondence mezi knížetem Josefem Adamem ze Schwarzenberku a jeho rakouskými přáteli z rodu Thürrheimů. Tohoto zdroje bohatě a účelně využila již zmíněná paní profesorka Kazárová ve výše citované práci. Podle jejího studia zmíněných pramenů víme, že se kníže Schwarzenberg v lednu roku 1766 ve Vídni nudil, na což si stěžoval svému příteli Gundakaru Josefovi z Thürrheimu. Rakouští šlechtici tenkrát pořádali alespoň soukromé koncerty, na nichž se podílel také hudební skladatel Giuseppe Scarlatti. Tento hudebník se stal učitelem zpěvu Schwarzenberkových dcer, z nichž mimořádným pěveckým nadáním vynikla Marie Terezie (1747-1788). Marie Terezie se intenzivně věnovala zpěvu a Scarlatti ji dával pravidelné lekce, za které bral dosti vysoké honoráře.

Počátkem srpna 1766 kníže Schwarzenberg pozval svého přítele Thürrheima s jeho dcerou, která se také jmenovala Marie Terezie, do Českého Krumlova na maskární ples. Tenkrát se ale v Českém Krumlově nekonal jenom maskární ples, ale hrálo se tam také divadlo. Část společnosti, která zavítala do sídla českokrumlovských vévodů, se tam zdržela až do října. Pro ně se uspořádalo několik divadelních představení, ve kterých účinkovali také členové knížecí rodiny a někteří knížecí zaměstnanci.

V létě 1768 se v Českém Krumlově hrála Scarlattiova opera buffa Dove é amore é gelosia, ve které účinkovala princezna Marie Terezie ze Schwarzenberku. Již dva roky před tím složil Scarlatti operu Armida. Podle zjištění paní Kazárové nelze provedení opery Armida v českokrumlovském zámeckém divadle zatím prokázat, ale lze ho dosti důvodně předpokládat. Opera se hrála ve schwarzenberském vídeňském paláci v roce 1767. Kníže chtěl, aby v opeře Armida zpívala jeho umělecky založená dcera. V březnu 1767 napsal kníže Schwarzenberg hraběnce Thürrheimové, že v opeře Armida v jeho vídeňském paláci účinkovala jeho dcera Marie Terezie, hraběnka Marie Anna z Ditrichštejna a hrabě Salburg. Představení se tam konalo ještě nejméně jednou a knížecí dcera měla úspěch.

Josef Adam ze Schwarzenberku měl divadlo velmi rád a jistě ho těšilo, že má hudebně a divadelně nadanou dceru. On sám živě sledoval kulturní a hlavně divadelní vídeňský život, měl předplacenou ložnici v divadle U Korutanské brány.

Schwarzenberkova snaha umožnit dceři Marii Terezii vystoupení před publikem, které by ocenilo její umění, ho vedla k pořádání domácích představení, poněvadž na veřejnosti to nebylo ze společenských důvodů možné.

Podívejme se alespoň stručně na život Marie Terezie. Narodila se 30. dubna 1747 v 5 hodin ráno jako zdravá a silná holčička, kterou pokřtili jmény Marie Terezie Kateřina Walburga Apolonie. Byla pátým dítětem knížecího páru Josefa Adama ze Schwarzenberku a Marie Terezie, rozené z Lichtenštejna.

V roce 1772 se provdala za hraběte Zikmunda Rudolfa z Goëssu. Na svatební smlouvě jsou na straně nevěsty podepsáni – Marie Terezie jako nevěsta, její otec Josef Adam, kníže Jindřich Auersperg, kníže František Lichtenštejn, kníže Colloredo, kníže František Václav Clary, hrabě Ferdinand Harrach, hrabě František Norbert Trauttmansdorff, na straně ženicha – hrabě Rudolf Goëss jako ženich, kníže Jan Josef Khevenhüller, kníže Trautson, V. Kaunic-Rittberg, hrabě Hartzfeld, hrabě Ludvík Zinzendorf, hrabě Max Cavriani. Manželství zůstalo s největší pravděpodobností bezdětné.

Svatební smlouva obsahuje 10 bodů: 1. Manželé podstoupí katolický svatební obřad a budou žít v lásce a míru. 2. Nevěstin otec dá dceři věno ve výši 3000 zlatých. 3. Novomanžel dá do společné domácnosti 6000 zlatých. 4. Jako ranní dar novomanželka dostane 500 dukátů. 5. Novomanželka bude mít každoročně k dispozici 3000

zlatých na domácnost. 6. V případě manželovy předčasné smrti bude Marie Terezie zajištěna částkou 9000 zlatých. 7. Manžel dá manželce dispoziční právo k majetku do výše 30 000 zlatých jako pojistku pro případ ovdovění. 8. Pokud by se manželka po ovdovění znovu neprovdala, má každoročně nárok na 1000 zlatých na bydlení a 7000 zlatých na své potřeby. To vše platí jen pro dobu, kdy se nadále bude jmenovat Goëss. 9. Určuje se, jaké stříbrné servisy a jiné cennosti by měla jako vdova dostat z fideikomisního majetku rodiny Goëss. 10. Po dobu manželství jsou oba spolumajiteli všeho, kromě fideikomisu.

Zajímavý je také popis nevěstiny výbavy: Zrcadlo ve stříbrném rámu, dvě velké stříbrné skříňky, dvě střední stříbrné skříňky, dvě malé stříbrné skříňky, dva stříbrné tácy, dva skleněné tácy na nožkách, dva stříbrné svícny, dva stříbrné šroubovitě svícny, stříbrný kartáč na šaty, malý stříbrný kartáč na šaty, stříbrný zvonek, dvě skleněné karafy, mísa na vodu s cínovým džbánem, polévková mísa s tácem, kávová a mléková konvice, čajová konvice, konvice na čokoládu, čtyři kávové lžičky, dóza na čaj, dóza na cukr, karafa na víno, psací souprava, osobní jídelní příbor (lžíce, francouzská vidlička, dva nože, lžička na vejce, kalíšek na vejce, solnička). Dále se uvádí seznam textilu: spodní letní a zimní prádlo, ručníky, ubrousky, krajkové soupravy, šaty běžné, šaty ke dvoru aj.

Marie Terezie zemřela 21. ledna 1788 ve 4 hodiny ráno ve věku 41 let a byla pohřbena ve schwarzenberské rodinné hrobce v Třeboni – ve staré hrobce na malém hřbitově v kostelíku sv. Jiljí.

Anna Kubíková, *Časopis Obnovená tradice*, Číslo:50, Ročník: XXV., Rok: 2014

PŘIJĎTE SI PROTÁHNOUT ZÁDA
Jógové lekce s Janou Knopovou.
KAŽDÉ ÚTERÝ od 9:30-10:30
Kurz je vhodný pro všechny věkové kategorie.

Pro bližší informace o kurzu a možnosti zakoupení permanentky volejte na tel. 731 628 796, nebo pište na knopova.j@seznam.cz.

■ Hotel Závěš

8. - 14.2. 2016 **Vepřové hody** v hotelu Závěš
20. 2. 2016 **Nevinná Hluboká** - ochutnávka
vín s cimbálovou muzikou

■ Firma Robert Bosch hledá

k dlouhodobému pronájmu dům v Hluboké nad Vltavou.
Prosím volejte tel. číslo: 728 523 613.

Město
Hluboká nad Vltavou

CO SE DĚJE NA HLUBOKÉ ÚNOR 2016

po - pá 10:00 - 16:00	Výstava / Galerie Křižecí dvůr Kolektivní výstava nejznámějších autorů volného a užitého umění. Tel.: 387 965 710, 603 442 090, galerie@kruzecidvur.cz, www.kruzecidvur.cz
5., 6., 9., 10.2. 19:00	Klíče na neděli - Antonín Procházka / KC Panorama Komedie o tom, že dva manželské páry se sejdou na nepovedeném mejdanu. Prozradí se, že všichni čtyři nejsou příliš spokojeni s tím, čeho dosáhli, jejich manželské soužití trpí stereotypem. V opilosti se partneři prohází, vymění si klíče od bytu a po krátké radosti z něčeho nového se z této záměny roztočí kolotoč potíží. Ze Svýčarska přijede bohatá tetička, na oběd přijde nepřipravená tchýně, podvedený manžel přijde potěšit nevěru své ženy, manželka vlivného funkcionáře přijde zachraňovat svoji propadající dceru. Všichni trapasy a nedorozumění. Hrdinové jsou fyzicky i duševně vyčerpáni, dostávají se do choulostivých situací a tak bzy zatrouzí po jediném dostat se zase domů ke svému zákonnému partnerovi. Vstupenky 180 Kč, v prodeji pouze u divadla Píkl nebo na www.cbsystem.cz. Tel.: 723 480 229, z.pikl@seznam.cz, www.divadlopikl.cz
PÁ: 17:00 - 18:45 SO: 15:30 - 17:15 NE: 14:00 - 15:45	Verejné bruslení / Zimní stadion Vstupné 30 Kč za každou brusličku osobu bez rozdílu věku. Rozpis bruslení a případné změny najdete na www.facebook.com/hcluboka . Tel.: 734 571 440, info@hcluboka.cz, www.hcluboka.cz
5. - 7.2.	Zvěřinové speciality / Lovecká chata Tradiční gastroakce v Lovecké chatě. Tel.: 387 006 200, recepcie@parkhotel-hluboka.cz, www.parkhotel-hluboka.cz
6.2. 10:00	Paragání na Lyžích / Letiště Hosín Kombinační soutěž v seskocích s padákem na přesnost a běhu na lyžích nebo jiné aktivity v závislosti na povětrnostních podmínkách. Tel.: 602 546 184 info@aktivnisport.cz, www.letiště-hosin.cz
7.2. 12:00 - 15:00	Nedělní oběd / RRC Za jednotnou cenu si můžete neomezeně vybrat ze všech předkrmů, hlavních chodů a dezertů, vybrané nápoje jsou zahrnuty v ceně. 490,- / os., děti do 6 let zdarma, děti 6 - 12 let 250,-. Rezervace na tel.: 387 008 800 nebo 725 395 195. Tel.: 387 008 800, recepcie@rc-hluboka.com, www.rc-hluboka.com
8. - 14.2.	Vepřové hody / Závěs z Falkensteinu Tradiční vepřové hody v hotelu Závěs z Falkensteinu. Tel.: 387 966 666, info@hotelzavis.cz, www.hotelzavis.cz
9.2. 20:00	Koncert Ireny Budweiserové / Hosín Koncert slavné zpěvačky Ireny Budweiserové, kterou na kytaru doprovází Mirek Linka. Přijďte si poslechnout v Irenině podání spirituálů, gospelů, blues, převzaté písně a také její vlastní tvorbu. Rezervace na info@teatr.cz, na tel.: 608 860 885, vstupné 180 Kč. Tel.: 608 860 885, info@teatr.cz, www.spoleksypka.cz
12., 13., 26., 27.2. 19:00	Divadelní představení - „Sedm žen na krku“ / KC Panorama Nepříliš úspěšný malíř Robert D'Ambréus si v Paříži pronajme nový byt. Netuší ovšem, že dvě pražské domácnosti před odjezdem objednaly hospodyně a že jeho ambiciózní přítelkyně ženy se rozhodla ho bohatě oženit. Takse vzápětí ocitá v kolotoči bláznivých událostí, které ho ve finále dovedou až k zjištění, že má „Sedm žen na krku“. Předprodej vstupenek v KC Panorama nebo na www.cbsystem.cz . Tel.: 387 966 170, 774 457 269, jmatko@hluboka.cz, www.krizecidvur.cz

13.2. 20:00	Koňáckej bál / Parkhotel Hluboká nad Vltavou Koňáckej bál v hotelu Parkhotel. K tanci a poslechu bude hrát kapela Czech. Organizátor KONĚ VONDROVITJ HHC. Vstupenky je možné zakoupit do 31.1.2016. Tel.: 387 006 200, recepcie@parkhotel-hluboka.cz, www.parkhotel-hluboka.cz
14.2. 9:00 - 16:00	Wedos Cup - 1. kolo krajské ligy karate / ZŠ Hluboká nad Vltavou Pojďte se podívat na mladé sportovní talenty z celého jihočeského kraje do tělocvičny ZŠ Hluboká nad Vltavou. Vstup pro diváky zdarma. 9:00 - KATA - soutěžní sestavy, 12:00 - 15:00 KUMITE - sportovní boj. Tel.: 777 147 740, Hlubokavpohybu@gmail.com, www.hlubokavpohybu.cz
17.2. 17:00	Cestujeme... „Nový Zéland“ / KC Panorama Vypřávej nám bude Ing. D. Lubinská. Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agemura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz
18.2. 19:00	Sin City: Ženská, pro kterou bych vraždil / KC Panorama Akční film ve 3D. České titulky. Sebevědomý gambler Johnny Chase ve hře porazit nejčernějšího padoucha ve městě. Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agemura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz
19. a 20.2. 19:00	Hvězdy z hotelu Palace - Neil Simon / KC Panorama Comeback legendární dvojice komiků „Sunny Boys“ na pikra, která znamená svět. Humorná a zároveň lidská komedie o přátelství a zašlé slávě dvou bývalých přátel a hereckých kolegů. Vstupenky 180 Kč, v prodeji pouze u divadla Píkl nebo na www.cbsystem.cz . Tel.: 723 480 229, z.pikl@seznam.cz, www.divadlopikl.cz
19.-20.2.	Pohádková noc pro děti - Indiánská noc / Sporthotel Barbořka Noc plná her, zábavy a indiánského tajemství ve Sporthotelu Barbořka. V pátek od 18:00 a v sobotu končíme v 11:00. Počet míst je omezen. Nutná rezervace na tel.: 773 638 307. Tel.: 773 638 307, 777 147 740, Hlubokavpohybu@gmail.com, www.hlubokavpohybu.cz
19.2. 20:00	Sportovní ples / Parkhotel Hluboká nad Vltavou Společenský ples TJ Hluboká nad Vltavou. Tel.: 387 006 200, recepcie@parkhotel-hluboka.cz, www.parkhotel-hluboka.cz
20.2.	Nevinná Hluboká / Hotel Závěs z Falkensteinu Ochutnávková vína s cimbálovou muzikou. Tel.: 387 966 666, info@hotelzavis.cz, www.hotelzavis.cz
27.2. 20:00	Taneční ples / Parkhotel Hluboká nad Vltavou Společenský ples Rotary klubu. Tel.: 387 006 200, recepcie@parkhotel-hluboka.cz, www.parkhotel-hluboka.cz
28.2. 17:00	Filmové představení pro děti - „Řachanda“ / KC Panorama Komedie, pohádka o princezně a dvou kamarádech, kteří se nežijí vždycky úplně poctvě... Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agemura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz

FOTO ▼

Kalendář vychází každý měsíc. Informace o akcích prosím posílejte na email infocentrum@hluboka.cz, uzávěrka je vždy 25. v měsíci.